ANUL X No. 2847

O singură ediţie

LUNI 2 IUNIE 1897

Adevĕrul

Să te ferestĭ Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri

ADMINISTRATIA
PASAG. BANCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 35

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BANCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 35)

SPIONI BULGARI IN CAPITALA

O dată cu „Adevĕrul" de astă-zĭ, cetitoriĭ sînt rugaţĭ să reclame chioşcarilor şi vînzătorilor de ziare SUPLIMENTUL GRATUIT CU ŞTIRILE DIN „ADEVĔRUL" DE ASEARĂ.

OPERA DEMOCRATIEI

Ilaritatea produsă zilele trecute de un ziar care pretindea că e în stare să creĭeze curente, a descreţit pentru cîte-va zile frunţile cele maĭ îngrijorate. Se scria negrŭ pe alb că puterea aceluĭ ziar este aşa de mare, că-ĭ de ajuns să intervină în luptele politice pentru-ca antipatia publică să se schimbe în simpatie şi dinastia să devie ĭubită graţie acesteĭ intervenţiĭ. Lumea a rîs de aceste calde accese de grandomanie şi aŭ fost oamenĭ carĭ aŭ propus foaieĭ cu pricina reabilitarea luĭ Mărunţelu saŭ un reviriment în opiniunea publică în favoarea luĭ Scarvulis şi reabilitarea memorieĭ luĭ Pantazescu. Nu ştim dacă această nouă antrepriză a fost primită.

Lăsînd la o parte însă, pe ridicolĭ şi pe groteştĭ; este o cestiune serioasă de discutat, şi aceasta nu-ĭ înrîurirea cutăruĭa saŭ cutăruĭa ziar asupra ţăreĭ, ci înfluenţa preseĭ în cîte-va cestiunĭ. Aci nu e vorba de «campaniĭ ghenadiste saŭ dinastice», ci de o sforţare comună de anĭ de zile, de munca uneĭ generaţiunĭ.

E vorba de opera preseĭ democratice şi de chipul cum ea a schimbat felul de cugetare al opinieĭ publice, maĭ ales în ceea ce priveşte relaţiunile dintre rege şi ţară.

Acum zece anĭ de zile, lumea politică, ca şi marea masă a publiculuĭ, era încă orbită de ficţiunea legilor şi a Constituţiuneĭ. Regele era suveranul constituţional care nu guverna, care nu intervenia în luptele politice. In secretul zeilor eraŭ numaĭ cîţĭ-va politicianĭ, şefiĭ, carĭ ştiaŭ că toate aceste forme parlamentare sînt lipsite de fond şi carĭ din cînd în cînd deveniaŭ obraznicĭ faţă de tron, ĭar ziarele lor umoristice cîntaŭ regeluĭ:

Ia-ţĭ lădiţa, şi domniţa
Şi trecĭ iute Dîmboviţa.

La aceste accese de antidinasticizm, publicul, din firea luĭ opozant şi răzvrătit, rîdea şi admira curagiul acelora carĭ cutezaŭ să se lege de coroană.

Acum zece anĭ însă, s'a născut o nouă presă — cea democratică. Ea a respicat înţelesul lucrurilor, a arătat deşertul vieţeĭ noastre politice şi a cercetat rolul şi puterea reală a regeluĭ în ţara romînească. Incetul cu încetul, lumina s'a făcut. Coroana, care pînă acuma era în tot-d'a-una eliminată din luptele politice, este adusă în discuţiune. Rînd pe rînd s'aŭ ridicat vălurile carĭ acoperiaŭ mascarada parlamentară şi s'a văzut că Parlament, minister, aşezăminte şi Constituţiune sînt simple ficţiunĭ, că nu există în statul romîn de cît o putere adevărată şi de sine stătătoare: «*regele*». Trăind din conrupţiunea şi lipsa de civizm a politicianilor, el ĭ-a îngenunchĭat pe toţĭ, le-a dovedit prin fapte că numaĭ el este totul şi aceştia aŭ plecat capul şi s'aŭ convins că pentru a ajunge la putere e o prostie să te maĭ adresezĭ ţăreĭ, cînd cu regele este maĭ uşor de stat la tocmeală.

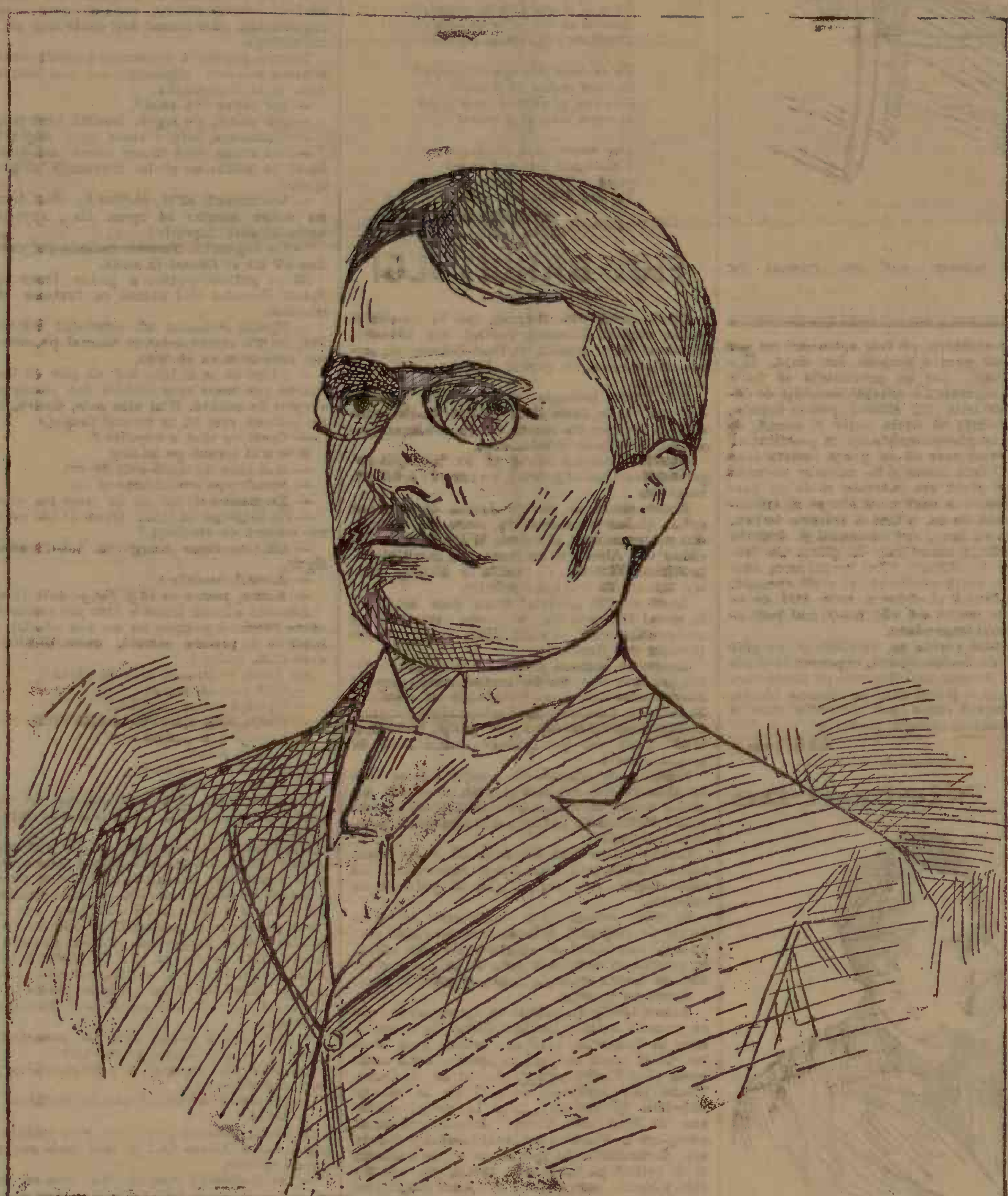
Presa democratică a dovedit în ce neant politic trăim şi cum din punctul de vedere constituţional, sîntem tot aşa de înapoĭaţĭ ca la începutul seculuĭ.

Acesta e un mare pas făcut. Ţara a trecut de epoca în care credea în ficţiunĭ; ea a păşit deja în faza ştiinţifică, în care lucrurile apar în adevărata lor înfăţişare. Şi, că ast-fel s'a schimbat cugetarea publică, nu avem de cît să ne uĭtăm cum duşmaniĭ apreciază lucrurile şi cum înseşĭ partidele istorice sînt nevoite să recunoască existenţa *ficţiuneĭ constituţionale*. Odată acest pas făcut, partidele reacţionare, pornind de la această constatare, cred că scăparea este în înlăturarea ficţiuneĭ şi în recunoaşterea de drept şi de fapt a stăreĭ actuale de lucrurĭ, în care toate puterile sînt în mîna regeluĭ. Partidele şi grupările democratice, din potrivă, cer ca aceste ficţiunĭ să dispară şi adevăratul constituţionalizm să se aducă la îndeplinire, făcînd din rege un simplu funcţionar al statuluĭ.

Noul chip de a discuta lucrurile e opera preseĭ democratice. Meritul nu-l are nimenĭ personal. E sforţarea comună a zece anĭ de luptă. Pe aceste timpurĭ de reclame personale şi de neobrăzare, nu-ĭ răŭ ca să atragem atenţiunea asupra acesteĭ lucrărĭ colective, la care atît prieteniĭ cît şi duşmaniĭ de azĭ aŭ conlucrat, opera uneĭ generaţiunĭ care a pornit la luptă entuziastă şi unită şi din care armata, soldaţiĭ, vaĭ! aŭ dezertat maĭ toţĭ. Opera însă, a rămas!

Const. Mille.

Savanţiĭ noştri

Doctorul V. Babeş

(Vezĭ pag. II-a)

CULISELE POLITICE

DIVERSIUNI

Liberaliĭ, carĭ în ultimiĭ timpĭ fuseseră aşa de mult slăbiţĭ şi alegerile parţiale dovedind că curentul opiniuneĭ publice este în contra lor, se silesc acum să facă o diversiune. Eĭ vor ca atenţia publică să fie întoarsă de la guvern şi îndreptată la alte chestiunĭ.

Situaţia financiară

Pentru aceasta aŭ fost admirabil ajutaţĭ pînă acuma de boala prinţuluĭ Ferdinand. Dar, cum nicĭ o chestie — orĭ-cît de gravă ar fi — nu poate să preocupe prea mult lumea noastră, ĭar s'a început campania contra guvernuluĭ.

Şĭ ceea-ce îngrijeşte maĭ mult pe D Sturdza şi tovarăşiĭ D-sale este teribila situaţie financiară din care nu va putea să scape guvernul de cît avînd concursul sigur cel puţin al tuturor liberalilor din Parlament.

De aceea, în consfătuirile ce s'aŭ ţinut la diferiţĭ membri marcanţĭ aĭ grupuluĭ de la putere, s'a decis ca să se reia tratativele de împăcare cu aurelianiştiĭ.

Campanie cu fitil

Dar, pentru ca tratativele să se poată face în linişte şi fără ca presa opoziţionistă să poată vîrî zîzaniĭ între membri, s'a dat ordin ziarelor liberale să înceapă o campanie, care să înlăture atenţiunea ziarelor de opoziţie de la tratativele guvernamentale.

Maĭ întîĭ o mică infamie, — cum zice un cunoscut ziarist liberal, — se lansează ştirea că a început cearta între conservatorĭ şi radicalĭ

Această ştire poate să prindă şi să nască şi o ceartă, căcĭ — slavă Domnuluĭ — sînt destuĭ oamenĭ pe lume carĭ se aprind numaĭ de cît şi încep războĭul după ştirĭ fanteziste. In orĭ-ce caz, chestia aceasta, şi-aŭ zis liberaliĭ, poate să preocupe cîte-va zile gazetele conservatoare.

Faptul adevărat este că nu a izbucnit nicĭ o neînţelegere cu radicaliĭ. Aceasta însă nu împiedică ca să nu izbucnĭască în viitor, — din potrivă, lucrul pare foarte probabil.

Chestia bulgărească

O a doua chestie cu care liberaliĭ vor să opereze diversiunea este chestia bulgărească.

Discursul D-luĭ An. Stolojan, ţinut acuma o lună la Constanţa, natural că are o importanţa deosebită şi el poate să atragă privirile tuturor. Dar este o chestie asupra căreĭa trebuĭe să se pronunţe ziarele liberale. Că în Aprilie relaţiunile noastre cu Bulgaria eraŭ foarte încordate, nu maĭ încape nicĭ o îndoĭală din moment ce guvernul a ţinut să vorbĭască în termeniĭ în carĭ s'a rostit D. Stolojan la Constanţa.

De atuncĭ însă a trecut o lună; întrebarea este decĭ: situaţia gravă maĭ perzistă?

Faptul că guvernul s'a hotărît să publice acest discurs este o dovadă de agravare a chestieĭ?

Goană după linişte

Alt-fel, dacă nu se spune nimic asupra acestor cestiunĭ, nu se poate privi publicarea discursuluĭ D-luĭ Stolojan de cît numaĭ ca o încercare de a face diversiune în public.

Şi chestia bulgărească este prea gravă ca să poată servi de expedient pentru interese guvernamentale.

Se poate ca guvernul să aĭbă nevoĭe de linişte, dar liniştea sa nu trebuĭe să şĭ-o capete prin neliniştirea ţăreĭ.

Rep.

Carnetul săptămîneĭ

La noĭ în ţară era necunoscută meseria Ciceroneluĭ; dar D. Dim. Sturdza s'a însărcinat să suprime această lacună.

Cu prilejul venireĭ în ţară a d-ruluĭ Leyden, primul nostru ministru a crezut că este de a sa datorie ca să însoţĭască pe distinsul oaspe pînă la podul de peste Dunăre şi acolo să-ĭ dea lămuririle trebuincĭoase.

Toată lumea cu bun simţ se întreabă mereŭ dacă ministrul de externe al Romînieĭ nu-şi confundă, cum-va, atribuţiile cu acelea ale unuĭ comisionar de stradă, căcĭ, orĭ cît de ilustru ar fi d-rul Leyden, în sfîrşit dînsul nu este nicĭ un suveran, nicĭ ministrul uneĭ ţărĭ.

Tactul dimpreună cu bunul simţ de o parte şi Miliţă Sturdza de alta sînt ca două liniĭ paralele carĭ, orĭ cît s'ar prelungi, nu se vor întîlni nicĭ o-dată.

In lumea care se ocupă cu teatrul se afirmă că D. Spiru Haret, ministrul instrucţiuneĭ, a cerut avizul maĭ multor persoane presupuse competinte pentru a-şi da părerea asupra reorganizăreĭ Teatruluĭ Naţional.

Această consultaţie gratuită, maĭ bine zis acest „plebiscit", cum ar zice ziarul cu „simpatiĭ şi cu ridichĭ", nu va avea, de o cam-dată, de cît un singur rezultat imediat şi sigur, acela de a împĭedica reforma cea maĭ urgent reclamată, adică reorganizarea localuluĭ, maĭ ales a sceneĭ, care a ajuns într'un hal fără hal.

Ziarele din opoziţie aŭ afirmat că tîrgul Moşilor nicĭ odată ca anul acesta n'a fost maĭ răŭ îngrijit şi maĭ plin de noroĭ.

Gazetele guvernamentale, la rîndul lor, răspund că anul acesta tîrgul Moşilor, graţie activităţeĭ (nu zic şi graţie inteligenţeĭ) D-luĭ ajutor de primar Solacolu, are un aspect feĭeric.

Pentru D. Robescu C. F. R. noroĭul este feĭeric!

Asta-ĭ curat... kefeĭeric!

Un ziar din Capitală publică, sub titlul „Un plebiscit", numele tuturor persoanelor carĭ aŭ subscris, în ultimele zile, în registrele de la Cotrocenĭ.

Foarte interesantă ocupaţie!

Credem însă că maĭ folositoare este ocupaţia noastră carĭ am clasat pe subscriitorĭ pe naţionalităţĭ, pe sex şi pe ocupaţiunĭ.

Rezultatul, care se anunţă a fi extraordinar de interesant, îl vom comunica cetitorilor în numărul de Dumineca viitoare.

De cînd prinţul Ferdinand a intrat în convalescenţă şi pînă astă-zĭ, adică în interval de vre-o zece zile, gazetele aŭ atribuit regeluĭ următoarele proĭecte: 1) Să clădĭască un spital cu numele „Ferdinand"; 2) Să construĭască o biserică; 3) Să dea un mare banchet popular; 4) Să dea 100 miĭ de leĭ pentru săracĭ. Iar Lumea Nouă *a anunţat o mare donaţiune regală de peste 3 milioane leĭ.*

Noroc pentru regele Carol că nu se prea potriveşte la toţĭ... dinasticiĭ, căcĭ într'alt-fel ar fi trebuit să cheltuĭască într'o singură săptămînă tot ce a agonisit în 30 de anĭ.

Maĭ mulţĭ Domnĭ din Capitală aŭ oferit un banchet poĭetuluĭ Coşbuc pentru... a'l consola de premiul ce ĭ-a oferit Academia.

Socotim că „banchetul trebuia maĭ de grabă oferit academicianilor carĭ şi-aŭ ĭeşit din obiceĭ.

Sînt momente în viaţa naţiunilor cînd şi greşelile trebuĭesc răsplătite.

Una lată a omuluĭ cu latifundiĭ.

In seara cînd a fost adunare în laboratoriul d-ruluĭ Babeş, cu prilejul sosireĭ d-ruluĭ Leyden, a fost de faţă şi D-nul Anastase Stolojan.

Cetăţeanul de la domeniĭ, voind să plaseze, cu orĭ-ce preţ, o vorbă, se apropie de d-rul Babeş şi îĭ spune în surdină:

— „Spune'ĭ să scrie ceva în gazetele nemţeştĭ".

Pe cînd ceĭ-l'alţĭ plutiaŭ în sferele vaporoase ale ştiinţeĭ, numaĭ cenu Nastase, siriacu, rămăsese om practic şi numaĭ el se gîndia la interesele reale ale ţăreĭ.

Că nu de geaba are abdomen.

Nota veselă

Aceasta e o glumă adevărată.

Un ofiţer de la pompieriĭ din Bucureştĭ mĭ-a istorisit-o:

„Luna trecută soldaţiĭ din pompierĭ dădeaŭ examen pentru gradul de caporal. Preşedintele juriuluĭ, pentru a constata gradul de inteligenţă al unuĭ candidat, îl întreabă:

— Treĭ caĭ şi şapte măgarĭ cît fac?..

Soldatul se gîndeşte puţin, apoĭ răspunde.

— Zece catîrĭ, să trăiţĭ, Domnule căpitan".

Memphis.

CHESTIA ZILEI

Soacra.— Hoțule, ne-aĭ făcut familia de rîs!
Toată mahalaua a fost tipărită la plebicist *numaĭ noĭ am rămas pe din afară!*

Impresiuni şi Palavre

Pe drumul căderei

— Rămîĭ, mĭ-a zis ea, luîndu-mă blînd de mîna şi privindu-mă cu ochiĭ eĭ triştĭ şi rugătorĭ. Şi am rămas fermecat de puterea acesteĭ rugăcĭunĭ, am rămas cu un gînd confuz în care era o sămînță de dragoste, puțin orgoliŭ de-a fi robit pe această femeĭe frumoasă şi dorită de toată lumea.

Vorba a reînceput şi după un ceas cît de departe eram de dragoste! In primele momente simțirile aŭ vorbit, am pătruns în adîncimea ochilor eĭ negri, cu gîndirea ĭ-am dezbracat rochia şi sînul eĭ ondulos, ca şi o legăuare, mi-l închipuĭam gol în impudicitatea luĭ. Cum aşĭ frînge în brațele mele puternice talia-ĭ mlădioasă şi cum amîndoĭ tinerĭ şi pătimaşĭ ne-am dogori viața în focul eterneĭ patimĭ!

Ea a deschis din noŭ gura, a vorbit, a vorbit, 'şĭ-a dezvăluit tainele sufletuluĭ eĭ necăjit şi împreună ne-am afundat în vorbă, în discuțiunea cestiunilor celor maĭ serioase, în carĭ cuvîntul nu poate blesa, în care detailurile nu par scabroase, fiind că sînt spuse nu pentru a ți se enerva simțirea, cĭ pentru a discuta fie o chestiune fiziologică, fie una socială.

— Ce vreĭ să facem noĭ femeile într'o alcătuire socială în care singura profesiune a femeieĭ este măritişul şi cînd pentru aceasta îțĭ trebuĭe, ca la orĭ şi ce întreprindere, un capital inițial? Prăvăliaşul, care deschide o magazie, trebuĭe să aibă banĭ ca să înceapă negoțul; dacă îĭ merge bine, el poate trăi de pe urma luĭ saŭ chĭar poate face avere. Tot aşa şi cu o femeĭă. Căsnicia poate să-ĭ fie o profesiune, dar pentru aceasta trebuĭe să aibă cu ce să-şĭ cumpere un bărbat, îĭ trebuĭe capitalul inițial al întreprindereĭ căsătorieĭ. Astă-zĭ însă, cîte sînt fetele carĭ pot să-şĭ plătĭască acest lux? Cerințele s'aŭ maĭ înmulțit, fie-care tînăr este un vînător de zestre şi ceea ce odată era suficient pentru a alcătui o bună căsătorie azĭ ajunge de-abĭa poate pentru trusoŭ şi voĭagiul de nuntă.

Profesiunea măritişuluĭ devine dar femeiĭ din ce în ce maĭ puțin accesibilă. Ce voițĭ dar să ajungă ea? Profesoară? Telegrafistă, saŭ să ea un post comercial? Toate aceste posturĭ sunt foarte puțin numeroase față de marele număr al acelora carĭ vor să-şĭ capete în mod cinstit dreptul şi putința de a trăi.

Pe de o parte fetele rămîn nemăritate, ĭar pe de alta teama de a'şĭ îngreuia viața ține departe de căsătorie pe toțĭ aceĭa carí nu pot cîştiga de cît pentru propria lor viață. E o cerință socială dar ca prostituția să fie o supapă de siguranță a acesteĭ societățĭ de oamenĭ necăsătorițĭ. Pe altarul public femeĭa, neavînd putință să devie soție şi mamă, se sacrifică şi îşĭ găseşte existența în prostituție!

Şi cum crezĭ oare că se poate rezista tentațiuneĭ? O fată trăĭeşte în mizerie, se vede îmbătrînind şi nu are înaintea eĭ de cît perspectiva jalnică a uneĭ viețĭ stee-pe şi anevoĭoase. Alăturĭ de ea, o tînără trăĭeşte în lux, are trăsură cu luna, are curtezanĭ şi trăĭeşte în necunoştința stăreĭ sale de plîns. Ce trebue pentru a cădea? Nițel scepticizm, dezgustul de o viață mediocră şi mult curagiŭ. Te laşĭ să lunecĭ şi căderea este atît de uşoară, că de multe orĭ nicĭ nu-țĭ maĭ poțĭ aminti primele impresiunĭ.

..... Şi ast-fel vorbĭa ea, cuminte şi cu glas firesc, fără de declamațiune, exprimîndu-şĭ părerile sale. Aveam înaintea mea pe aceea care aşĭ fi vrut să o posed saŭ pe femeĭa ideala, pe sora gingaşă către care simpatia care te atrage e o ĭubire curată, de frate!

Chițibuş.

Fr. Nietzsche

Cu ocaziunea aparițiuneĭ volumuluĭ D-luĭ Rădulescu-Motru asupra luĭ Fr. Nietzsche dăm aci portretul acestuĭa.

Nietzsche s'a născut la 1844 în oraşul Roecken, lîngă Leipzig. Părinții săĭ eraŭ preoțĭ în acest orăşel. După moartea tatăluĭ săŭ, Fr. Nietzsche a intrat în şcoala de la Pforta, şcoală foarte reputată pe acea vreme. Studiile universitare şi le-a făcut la Bonn şi la Leipzig.

Inainte de a termina studiile universitare a fost numit profesor la universitatea din Bâle (Elveția) pentru ştiințele filologice. După cîțĭ-va anĭ însă de funcționare ca profesor a fost silit să se retragă din cauză de boală.

Biografiĭ săĭ nu sînt unițĭ asupra cauzelor acesteĭ boale. Uniĭ cred că e ereditară, alțiĭ că este provenită din surmenagiŭ intelectual.

Astă-zĭ Nietzsche este cu desăvîrşire extenuat de suferințe fizice.

Paralizia progresivă *n'a lăsat dintr'însul de cît un om cu viața aparentă.*

Inter.

Milă

Pe mine nicĭ o mînă mică
Vre-o dată nu m'a dezmĭerdat
Pe frunte orĭ pe păr... Nimică.
Stingher am fost neîncetat.

Cunosc eŭ, însă, o copilă
Ce-ĭ tristă cînd sînt amărît,
Ea 'mĭ poartă mie multă milă;
Dar nu mă mulțumesc cu-atît..:

Nepăsare

Tu m'aĭ certat în astă-seară,
Cu ochi-țĭ galeşĭ m'aĭ certat;
Apoĭ te aĭ dus.—Iar eŭ afară
Tîrziŭ de tot, oftînd, am stat.

De ce te-aĭ dus aşa de'npripă?
De maĭ stăteaĭ aĭ fi văzut
Că plîng şi poate'n acea clipă
Durerea mea aĭ fi crezut.

Dar numaĭ luna visătoare
Văzutu-m'a plîngînd mereŭ
Şi ea a fost nepăsătoare;
Tu n'aĭ fi fost aşa, ştiŭ eŭ!

Virgiliŭ N. Cişman.

FIUL BANDITULUI

Intr'o seară din August, pe la ceasurile şease, vaporol *Illawara*, venind din Melburn intra cu mare iuțeală în Port-Jakson şi, puțin după aceea, în portul Sidney, oraş din Australia.

Cel d'întîĭ pasager care sări pe pămînt era un tînăr, între 18 şi 19 anĭ, foarte mlădios şi voinic, cu ochiul viŭ şi inteligent, avînd o înfățişare îndrăzneață.

Neavînd nicĭ un bagaj, el se îndreptă repede către localul polițieĭ, pe care i'l arătă un trecător.

Acest tînăr se numĭa James Oakly, era orfan şi fusese crescut de către un unchiŭ din partea mameĭ, şi anume Willy Barnett, locuitor din Alberton, un mare oraş maritim din provincia Victoria. El venĭa la Sidney pentru a intra în serviciul polițieĭ.

Acest cuvînt „poliție" sună cam neplăcut la auzul Europenilor, de aceea este bine să arătam ce eraŭ, la anul 1854, agențiĭ polițieneştĭ din Australia.

Australia engleză a avut ca origină o colonie penitenciară. Ea fu multă vreme pentru Anglia aceea ce Noua Caledonie este pentru Francia, o țară destinată criminalilor osîndițĭ. Aceştĭ deținuțĭ trăĭaŭ în o quasi-libertate şi eraŭ puşĭ sub priveghĭerea unuĭ soiŭ de geandarmerie.

Poliția era organizată, echipată şi armată ca şi cavaleria engleză şi avea o îndoită misiune, aceea de a păzi pe deținuțĭ, cît şi de a apăra Colonia în potriva năvălirilor sălbatecilor indigenĭ.

Incetul cu încetul deținuțiĭ aŭ devenit oamenĭ cinstițĭ, aşa că astă-zĭ Australieniĭ aŭ uĭtat origina lor, iar Anglia îĭ priveşte ca cetățenĭ.

In 1854, colonia era combătută de două felurĭ de vrăjmaşĭ: sălbateciĭ expropiațĭ, precum şi uniĭ criminalĭ englezĭ. Aceştia trăĭaŭ în cîmpie, se dădeaŭ la acte de brigandagiŭ şi dădeaŭ foarte mult de lucru polițieĭ armate.

Acum să urmăm.

James Oakly fu primit ca un recrut în care se puneaŭ marĭ speranțe. Chiar în seara aceea fu îmbrăcat, echipat, armat, i se dete un cal şi primi ordinul să plece a doua zi în revărsatul zorilor pentru postul de la Dunewatha, la o depărtare de o zi de la Munțiĭ Albaştri. Şi distanța pînă la aceştĭ munțĭ era de două zile. Tînarul James trebuĭa să complecteze efectivu brigadeĭ acestuĭ post care era însărcinată în special ca să urmărĭască şi să prindă pe un bandit vestit, un anume Harry Smth, care de maĭ mulțĭ anĭ raspîndise spaima în jurul săŭ.

James venise de maĭ multe orĭ la Sidney, aşa că cunoştea foarte bine localitatea pînă la Munțiĭ Albaştri.

Prin urmare, a doua zi se sculă dis de dimineață, se îmbrăcă, se înarmă, încălecă calul şi scoborî în trap strada Elisabete, apoĭ ĭeşi la cîmp.

După două zile de mers ajunse în sfîrşit la poalele Munților Albaştri. Eraŭ ceasurile patru după prînz, iar cerul se acoperĭa treptat de nourĭ.

James Oakly era şi voĭnic şi hotărît. Dar în momentul acela era cam neliniştit fiind că nu putea recunoaşte punctele ce i se indicaseră pentru a găsi trecătoarea printre munțiĭ ceĭ înalțĭ.

.. Nu ştia bine: să o ia spre Nord saŭ spre Sud....

Aceasta era starea sa sufletească cînd zări un călăreț care venĭa în galop către dînsul.

Intîia sa mişcare fu să se puie în poziție de apărare; dar ochiĭ săĭ pătrunzătorĭ recunoscură repede uniforma polițieĭ din care făcea şi el parte. Era un coleg pe care cerul i'l trimitea pentru a-l scoate din încurcătură.

— *God bles Jon camrade*[1]), îĭ strigă călărețul cînd se maĭ apropie.

— God bles Jon! îĭ răspunse James Oakly, cu dragă inimă.

Apoĭ, cînd fură unul lîngă altul, noul venit, care părea să aibă vre-o cincĭ-zece de anĭ, zise nouluĭ înrolat:

— Cred că nu maĭ am nevoĭe să te întreb dacă mergĭ să daĭ ajutor brigadeĭ însărcinată să urmărĭască pe banditul Harry Smith.

— Aşa este; mă duc s'o găsesc la Dunevatha.

O să fiĭ primit foarte bine, căcĭ efectivul e cam descomplectat.

— Cu toate astea, mi s'a spus la Sidney că s'aŭ trimes de curînd încă 10 oamenĭ ca ajutor.

— S'aŭ trimes, ce e dreptul, dar aceştia aŭ fost trimeşĭ izolațĭ, ceea-ce este o mare imprudență, căcĭ numaĭ treĭ dintr'inşiĭ aŭ putut ajunge.

Tocmaĭ pentru a comunica polițieĭ centrale această noutate neplăcută am fost trimis acum de la Dunevatha.

— Iar şapte din zece?..

— Aŭ pierit, de sigur, trecînd prin munțĭ.

— Camarade, ĭată o veste cam neplăcută.

— De aceea cînd te-am văzut am alergat ca să te călăuzesc şi la trebuință să'țĭ daŭ ajutor.

— Dumnezeŭ să'țĭ plătĭască, căcĭ tocmaĭ nu ştiam încotro să apuc. Dar, apropo!... unde îțĭ sînt depeşile?

— Ce depeşĭ!... Noutățĭ ca cele pe carĭ le duc eŭ nu se trimet în scris.

Să ne grăbim pentru a putea trece peste *Spînul Draculuĭ* maĭ nainte ca furtuna să fi izbucnit.

— Spinul Draculuĭ al munteluĭ Gwalier? Păĭ, mi s'a recomandat ca tocmaĭ pe acolo să nu care-cum-va să trec.

— Fiind-că la Sidney nu se ştie că trecătoarea cea mare este închisă din cauza uneĭ surparĭ de munte. N'aĭ altă cale, tinere, dacă nu cum-va vreĭ să te întorcĭ înapoĭ.

— Crezĭ că sînt o copiliță?

D-ta n'aĭ trecut pe acolo?

— Maĭ bine de două-zecĭ de orĭ.

— Dacă'ĭ aşa, am să trec şi eu.

— Țiĭ numaĭ de cît ca să trecĭ pe acolo?

— Se înțelege că țiŭ? Oare D-ta nu eştĭ un călăuz de credință?

— Oh! cu mine mergĭ în tot-d'a-una la sigur.

— Atuncĭ, înainte:

— Iainte, *pentru ca să-ți fac pe voĭe*, tinere!

Această ultimă frază a fost pronunțată de către bătrînul polițist cu un ton ciudat, însoțit de o privire cruntă, nemulțumită şi, oare-cum, miloasă.

Pe drum veteranul zise de-odată:

— Cîțĭ anĭ aĭ, tinere?

— Opt-spre-zece împlinițĭ.

— Drept să'țĭ spun, prea eştĭ tînăr.

— Pentru a fi polițaĭ?

— Una la mînă.

— Şi pentru maĭ ce?

— Pentru nimic.

Urcuşul urma în tăcere, cel maĭ în vîrstă precedînd pe cel-l'alt cu maĭ multe lungimĭ de cal.

După două ceasurĭ ajunseră la spăĭmîntătoarea trecătoare numită *Spinul Draculuĭ*. O potecă naturală înconjura muntele şi părea a fi tăĭată în piatră; dintr'o parte se înălța un zid vertical de 300 metri înălțime, din cea-l'altă parte era o prăpastie de 350 metri în fundul căreĭa mugĭa un puhoiŭ. Această potecă pentru capre era atît de strîmtă, în cît James, cînd întindea brațele, cu mîna stîngă atingea zidul, iar mîna dreaptă plutĭa în vid. Cu toată nepăsarea tinerețeĭ sale, frica îl cam cuprinse.

— Maĭ avem multă cale ca aceasta? întrebă el cu glasul cam tremurînd.

Călăuzu nu răspunse, dar după cîțĭ-va paşĭ opri repede calul.

— Ce este? întrebă James spăĭmîntat.

— Iată!

Şi omul, întorcîndu-se pe şea, întinse un pistol către James Oakly, maĭ mult surprins de cît speriat.

— Aĭ înebunit? zise el. Nu cum-va crezĭ că aicĭ e locul să facĭ asemenea glume.

— Poțĭ să crezĭ că e glumă, dar dacă veĭ mişca o singură mînă pentru a pune mîna pe pistoale îțĭ zbor creĭerul.

1) D-zeŭ să te bine-cuvinteze, camarade.

— Ce însemnează aceasta?

— Insemnează că nu-țĭ cunoştĭ meseria, fiind-că n'aĭ recunoscut pe banditul Harry Smith.

— Dumneata?...

— Chĭar eŭ!... Vezĭ această prăpastie? Acolo zac şapte dintre camarazii tăĭ pe carĭ ĭ-am poftit să meargă ca să te aştepte, pe tine şi pe toțĭ gogomaniĭ carĭ vor cădea în cursa mea. Imĭ pare răŭ că eştĭ atît de tînăr, dar eŭ mă apăr: ast-fel e războĭul.

Tinere, fă-țĭ rugăcĭunea!...

James devenise galben ca turta de ceară; înțelese că era pierdut. Instinctiv, dete pintenĭ caluluĭ pentru a-l întoarce înapoĭ, dar calul refuză.

Banditul înțelese intențiunea şi un rîs sălbatec îĭ ĭeşi din gît:

— „Vreĭ să scoborĭ fără ajutorul meŭ? Cum pofteştĭ!"

O sudoare rece acoperi fruntea tînăruluĭ. Ca prin vis auzi pe calăul săŭ care-ĭ striga:

— De sigur că trebuĭe să aĭ părințĭ orĭ o logodnică cărora le poțĭ trimite, prin mine, ştirea morțeĭ tale. Vorbeşte, căcĭ atîta lucru o să pot face pentru tine.

— Sînt orfan şi n'am logodnică, îngînă James.

— Prefer aceasta. Eştĭ gata? Atențiune!

Şi banditul aplecă arma în spre capul caluluĭ.

James Oakly înțelese că, rănit, calul ar fi sărit şi l-ar fi tîrît în prăpastie. Sperînd să maĭ depărteze momentul suprem, dînsul strigă, aproape mort de spaĭmă;

— Opreşte!... Am un unchiŭ.... care m'a crescut...

— Foarte bine, am să-l vestesc.

Cum îĭ chĭamă?

— Willy Barnett din Alberton...

Pistolul căzu din mîna banditului!

— Cum aĭ zis? strigă el.

— Că mă numesc James Oakly şi că...

— Destul!.... Nu omoara-mă! Prinde-mă, prinde mă dacă vreĭ... Am fost osîndit sub numele de Smith care nu este al meŭ.. Mă numesc Oakly şi tu nu eştĭ orfan!

Sînt a ta..."

Un fulger îngrozitor brăzda cerul. Calul banditului, care nu maĭ simțĭa mîna stăpînuluĭ, se ridică spăĭmîntat şi sări în două picĭoare. Cînd recăzu pe piatră, alunecă pe marginea prăpastieĭ. Banditul scoase un strigăt de spaĭmă:

— Ah!... Asta'ĭ judecata luĭ D-zeŭ!

Calul se acăță în zadar de stîncă.

Inainte ca Smith sa fi putut descăleca, îl atrase în vid. Banditul dispăru, strigînd:

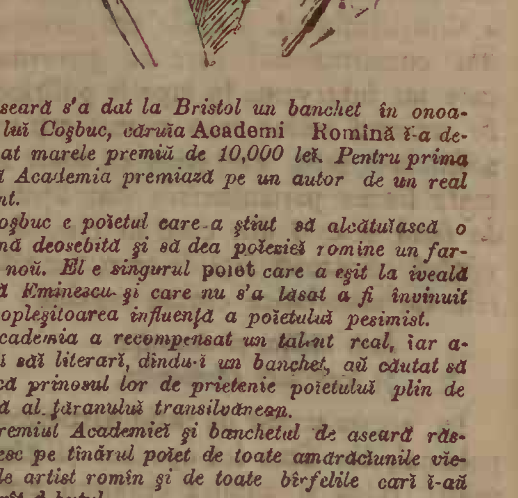
— Nu mă blestema... sînt tatăl tăŭ!

James scăpă frîul din mînă, se clătină pe şea şi căzu fără simțire pe piatră.

Calul săŭ, simțindu-se slobod, făcu o săritură şi căzu, la rîndul săŭ, în prăpastie.

Jean Kervadec.

GEORGE COSBUC

Aseară s'a dat la Bristol un banchet în onoarea luĭ Coşbuc, căruĭa Academi Romînă *ĭ-a decernat marele premiŭ de 10,000 leĭ. Pentru prima dată Academia premiază pe un autor de un real talent.*

Coşbuc e poĭetul care-a ştiut să alcătuĭască o formă deosebită şi să dea poezieĭ romîne un farmec noŭ. El e singurul poĭet *care a eşit la iveală după Eminescu şi care nu s'a lăsat a fi învinuit de copleşitoarea influență a poĭetuluĭ pesimist.*

Academia a recompensat un talent real, iar amiciĭ săĭ literarĭ, dîndu-ĭ un banchet, aŭ căutat să aducă prinosul lor de prietenie poĭetuluĭ plin de viață al țăranuluĭ transilvănean.

Premiul Academieĭ şi banchetul de aseară răsplătesc pe tînărul poĭet de toate amărăcĭunile viețeĭ de artist romîn şi de toate bîrfelile carĭ ĭ-aŭ amărît d-butul.

M.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

23

VALSUL BĂRBAȚILOR

Partea întîĭa

JENNY „AC-UŞOR"

X

Intr'o seară, în ajunul de a intra în atelierul din strada Păceĭ, ea îşĭ stabili budgetul.

Fritz se afla lîngă dînsa.

— Pînă în Iulie, pot compta pe leafa întreagă.... zise ea. După Iulie, vine sezonul mort.... N'o să maĭ am loc în atelier.... dar copilul va sosi.... voĭ avea cheltuĭelĭ neprevăzute.... La această epocă voĭ fi silită să calculez din noŭ....

Luase un creĭon şi o foaĭe de hîrtie.

Ea muĭe vîrful creĭonuluĭ între cele două buze trandafiriĭ ale sale şi cîte-va secunde rămase gînditoare, distrată, cugetînd la cifre.

— Am zis: 150 leĭ pentru locuință, plus cincĭ francĭ pe an pentru portăreasă; două rochiĭ pe carĭ mi le voĭ face şi carĭ vor costa fie-care cîte 10 francĭ; o alta pentru Duminecă, vre-o 12 francĭ; 2 francĭ maĭ mult pentru o rochie de ceremonie; nu-ĭ tocmaĭ scump; cred că nu-mĭ poțĭ reproşa că fac prea marĭ cheltuĭelĭ cu toaleta.

Fritz o asculta şi o admira în tăcere.

Din cînd în cînd îĭ venĭaŭ lacrimĭ în ochĭ.

Un suflet atît de bun, atît de nobil....

Cum s'ar fi potrivit cu el....

— Nu, nu, D-şoară Jeano, nu-țĭ voĭ face nicĭ un reproş, zise Fritz, ca şi cum tînăra fată s'ar fi temut de o asemenea mustrare.

— Continuă: Patru perechĭ de încălțăminte, a 3 leĭ perechĭa; două pălăriĭ plătite cu cîte 3 francĭ una; două camizoale, cîte 2 francĭ unu.... Lingerie avem destulă.... De asemenea şervete, prosoape, fețe de masă, etc.... E decĭ o economie bunicică, dar toate astea trebuĭesc bine întreținute.... Luminatul, 10 francĭ pe an; încălzitul, 12 francĭ.... Mama are garderobul plin cu haĭne... voĭ căuta numaĭ să le schimb după cum vor fi şi ale celeĭ-l'alte lumĭ; şi apoĭ, sărmana mea mamă nicĭ nu prea ĭesă la plimbare.... Ceea-ce o să mă coste maĭ mult vor fi medicul şi doctoriile.... Acum rămîne marea chestiune a hraneĭ.... Ah! dacă s'ar putea să nu mîncăm!!

Fritz tresări.

Natura îl înzestrase cu o poftă viguroasă.

— S'ar putea să ne lipsim de o plăcere aşa de mare, D-şoară Jeano? zise dînsul.

Dar Jeana socotea mereŭ...

Creĭonul săŭ făcea într'una țifre....

— Aşĭ prepara în fie-ce dimineață dejunul mameĭ; la orele 12 nu va trebui de cît să-l încălzĭască.... Cînd nu voĭ putea veni acasă, voĭ mînca pe la birturĭ... E un spor la cheltuĭelĭ, ştiŭ bine; dar ce pot face....

— N'o să mînîncĭ la vr'un birt prost de tot, Jeana, nu-ĭ aşa?

— Nu. S'aŭ făcut deja birturĭ pentru lucrătoare.... Cunosc unul în strada Marché-Saint Honore.... Am trecut ĭerĭ pe acolo şi am întrebat de prețurĭ.... Cînd intri să dejunezĭ, trecĭ maĭ întîĭ pe la casă şi cumperĭ jetoane de diferite culorĭ carĭ reprezintă diferite prețurĭ.... Cînd ți se aduce un fel de mîncare, daĭ un jeton.... Un jeton alb costă un franc, unul verde două-zecĭ de banĭ, unul roşu cincĭ banĭ.... Am copiat chĭar o listă de mîncărĭ, pentru a-mĭ putea calcula cheltuĭelile.... Intrebînd, mi s'a spus ca pentru opt-zecĭ saŭ opt-zecĭ şi cincĭ de banĭ poțĭ mînca foarte bine.... opt-zecĭ şi cincĭ de banĭ pentru o masă e prea mult! Se poate mînca şi cu banĭ maĭ puținĭ....

Şi dete luĭ Joltran copia listeĭ de bucate.

Cel maĭ mare preț era „40 de banĭ;" o cafea costa 10 banĭ, o supă 20 banĭ, o mîncare 25 banĭ...

— Nu prea îmĭ place să mînînc mult, zise ea. Cred că cu 60 de banĭ aşĭ dejuna perfect. Treĭ-zecĭ de banĭ o mîncare; pîĭne şi vin două-zecĭ de banĭ; ĭată un dejun; îmĭ maĭ rămîn 10 banĭ: o cafea... Ştiĭ că un ast-fel de regim m'ar îngrăşa foarte repede, bunul meŭ Fritz?

Şi se puse să rîdă un rîs care-ĭ scotea la iveală toțĭ dințiĭ eĭ albĭ ca fildeşul.

După o mică socoteală, zise ĭarăşĭ:

— Totalul cheltuĭelilor generale pentru mama şi pentru mine: aproape treĭ sute de francĭ pe an; pentru hrana mameĭ şi a mea să tot trebuĭască nouă sute de francĭ pe an şi, adăogînd şi medicamentele, ar face vre o mie două sute de francĭ. Fü cîştig patru francĭ şi şeapte-zecĭ şi cincĭ de banĭ pe zi; doĭ francĭ în sezonul mort. Vezĭ dar că budgetul meŭ se echilibrează printr'un benificiŭ... O sută de francĭ, cel puțin... O să-mĭ trebuĭască marĭ sforțărĭ ca să-țĭ pot plăti datoria, scumpul meŭ Fritz... Va trebui timp...

— Nicĭ nu te maĭ gîndi la asta, D-şoară Jeano... Aşĭ fi foarte trist dacă aşĭ şti că asta intră între grijele D-tale.

Ast-fel se organiză existența tinereĭ fete,

Ea mergea la atilier în toate diminețele la orele şeapte, avea o jumătate de oră pentru masă, pe care o lua în strada Marché-Saint-Honore, şi se întorcea acasă pe la orele şeapte saŭ opt seara,

De-altmintrelea, asta nu era o regulă generală.

In vremurĭ de zor, şedea noaptea pînă la un-spre-zece, două-spre-zece şi chĭar pînă la unu dimineața.

Dumineca, maĭ tot-d'a-una, muncĭa.

Fiind-că rămăsese pioasă, avea grija să se ducă la biserică dis de dimineață.

Din fericire, în tot timpul însărcinăreĭ n'a fost bolnavă de loc.

Cînd înțelese că facerea se apropie, se duse la Maternitate.

Ideĭa asta ĭ-o dăduse Joltran,

— Nu-ĭ aşa ruşinos să naştĭ la spital, D-şoară Jeano... Gîndeşte-te că mama D-tale are nevoĭe de ceva banĭ şi, dacă baniĭ ce maĭ aĭ îĭ va da doiceĭ, ea n'o să maĭ aibă cele trebuincĭoase...

Cu toate că facerea fu uşoară, Jeana se îmbolnăvi greŭ şi rămase în pat cincĭ-spre-zece zile, foarte slabă şi în neputință de a-şĭ alăpta copilul pe care voi să-l numĭască Filip,

Doctoriĭ, văzînd că în aceste cincĭ-spre-zece zile încă nu s'a reîntremat, aŭ trimis-o, în convalescență, la azilul Ledru-Rellin.

I se dete şi copilul, căcĭ acest stabiliment primeşte şi pe mame şi pe copiĭ.

El are, în acest scop, patru-zecĭ de dormitoare speciale, bine luminate, compuse din două-spre zece paturĭ şi din două-spreze leagăne fie care.

Doctoriĭ şi femeĭle carĭ îl dirijează îngrijesc foarte bine de pacienți.

Eĭ pun pe copiĭ la adăpost de accidentele primeĭ vîrste.

In timpul celor d'întîĭ zile carĭ urmează facereĭ, tinerele mame sînt prea slabe pentru a se putea achita de obligațiunile multiple ce aŭ față de copiiĭ lor.

Aceştia sînt îngrijițĭ şi supraveghiațĭ de către azil.

După o lună, complect restabilită, avînd în brațe copilaşu-ĭ fraged şi trandafiriŭ care începuse să-şĭ deschidă bine ochiĭ albaştrĭ la lumină, ea relua drumul Parisuluĭ.

Nu văzuse pe mamă-sa de o lună.

Albertina slăbise mult.

Era în pat.

Joltran de-altmintrelea o vizitase dese-orĭ.

In ziua cînd se întorcea în strada Saint-Honoré, Fritz fu înştiințat şi veni pe dată.

Cel d'întîĭ cu care vorbi Jeana fu el.

Era palid şi trist.

Se apropie de ea numaĭ de cît şi îĭ luă mîĭnile:

— D-şoară Jeano, am săți daŭ o veste rea.... Te rog să aĭ curaj....

— Mama?

— Da.

— Moartă?

— Nu, dar azĭ dimineață am fost înştiințat de portăreasă, care o îngrijĭa în lipsa D-tale, că... în sfîrşit îțĭ voĭ spune... că şĭ-a pĭerdut cunoştința.... Am chĭemat un medic... N'a putut să mĭ spuĭe de cît că s'a isprăvit unt-de-lemnul din candelă... şi că sărmana femeĭe nu va trăi mult.

Jeana porni grabnic.

Albertina intra în agonie.

Jeana izbucni în suspine şi căzu în genunchĭ.

Se ruga.

In vremea asta bolnava, recăpătîndu-şĭ puțin cunoştința, zări pe fiica-sa şi cercă să surîdă.

Făcu sforțărĭ să vorbĭască.

Va urma

Doctorul Victor Babeş

Mîndria noastră naţională cît nu s'a simţit ea flatată atuncĭ cînd savantul profesor Leyden a făcut înalte elogiĭ institutuluĭ nostru de bacteriologie şi aceluia care cu atîta sirguinţă şi devotament îl conduce.

Cît nu ne-am bucurat cînd am auzit că ştiinţa romînească se impune în străinătate şi că, pe lîngă înălţarea noastră politică, pe lîngă înălţarea noastră economică, avem dreptul să ne mîndrim şi de înălţarea noastră culturală şi ştiinţifică.

Credem a ne împlini o datorie cînd dăm în fruntea ziaruluĭ nostru, la locul de onoare, tipul doctoruluĭ Victor Babeş, directorul institutuluĭ nostru de bacteriologie.

Pentru noĭ muritoriĭ de rînd, carĭ n'am avut fericirea de a ne ridica în acele sfere înalte şi ameţitoare ale ştiinţeĭ, unde omul pătrunde natura pînă în rărunchiĭ eĭ şi unde îĭ pune piciorul în piept, făcîndu-se absolut stăpîn pe dînsa—pentru noĭ este şi va rămîne poate în veci o enigmă acel sentiment care a făcut pe oameniĭ marĭ, ale căror nume vor luci peste veacurĭ, să uite cu totul ademenirile acesteĭ lumĭ şi, închişĭ în laboratoare, să cerceteze „înainte tot înainte şi adînc tot maĭ adînc".

D-rul Victor Babeş este fiul înainte luptătoruluĭ romîn şi membru al Academieĭ Romîne Vicenţie Babeş. Deşi acesta era conducătorul opoziţieĭ romîne din Parlamentul ungar, şi prin urmare fiul săŭ nu putea fi bine văzut de maghiarĭ, totuşĭ talentul şi eruditele lucrărĭ ale tînăruluĭ medic impuseră acestora ca să'l numească profesor universitar şi să'l trimeată spre a'ĭ reprezinta la diferite congrese şi în comisiunĭ speciale.

Printr'o lege excepţională doctorul Babeş fu numit profesor la universitatea din Bucureştĭ şi director al institutuluĭ de bacteriologie din Bucureştĭ, institut care, mulţumită interesantelor şi importantelor lucrărĭ ale directoruluĭ săŭ, saŭ făcute sub priveghierea acestuia, a ajuns să aibă un renume „universal", cum a mărturisit-o şi d-rul Leyden.

La activul profesoruluĭ Babeş sînt o mulţime de descoperirĭ din domeniul bacteriologieĭ, a căror înşirare ne-ar duce prea departe.

Ajunge să spunem că ele aŭ fost prezintate celor maĭ însemnate Academiĭ din străinătate şi aŭ fost recunoscute şi premiate de acestea.

Ca profesor, d-rul Babeş a format o serie de tinerĭ medicĭ carĭ, ca şi maestrul lor, sînt deja o fală a ştiinţeĭ romîne; ca om, el şi-a cîştigat simpatiile tuturor acelora carĭ aŭ venit în atingere cu dînsul; ca director al institutuluĭ de bacteriologie, a combătut o mulţime de epidemiĭ, descoperind pricinile saŭ producînd mijloacele pentru tămăduirea lor.

Toate acestea daŭ drept doctoruluĭ Babeş la recunoştinţa ţăreĭ şi a tuturor oamenilor de bine.

Br.

Mobilizările Turcieĭ

Constantinopol, 31 Maĭ.—81 de trenurĭ militare aŭ plecat de la Muraldi.

Pînă acum s'aŭ expediat 83,374 oamenĭ şi 44,195 caĭ pentru mobilizarea a doua.

De la Andrianopol aŭ plecat 14 trenurĭ militare.

S'a decis formarea a treĭ diviziunĭ noĭ complecte pentru Tesalia.

Transporturĭ noĭ vor servi să formeze o rezervă la Salonic.

BARBAŢI ŞI FEMEI

Tărie

...Un exemplu ...Un exemplu, ceruĭ cu neîncredere amiculuĭ care sfîrşise de susţinut „teza" Fusese rîndul luĭ de astă-dată să atace problema psichologico-socială în una din ramurile eĭ.

El credea în tăria şi durata sentimentuluĭ de iubire; o simţire care ne-a stăpînit odată nu e nimicită, nu e înlocuită în curînd şi de a întregul...

Se gîndi puţin:

...Un exemplu?... Dar îţi pot vorbi de unul din ceĭ maĭ bunĭ prietenĭ aĭ tăĭ, de Ralea, bună-oară..

— Judecătorul?...

— De dînsul... Sînt treĭ anĭ, maĭ bine încă, de cînd l-a lovit nenorocita catastrofă... Are oare aierul de a fi uitat pe femeia la care a ţinut atît de mult?... De alt-fel, tu cunoştĭ maĭ bine starea luĭ sufletească şi cred că nu mă înşel.

Dar la ce te gîndeştĭ?...

— „Ralea!.. „Bietul Ralea..." îngăimaĭ fără de voie... Ardeam de dorinţa de a face mărturisirĭ, de a convinge pe amicul meŭ cît de nelămurit vede el „cazul" luĭ Ralea. Eram eŭ oare în drept să descopăr o dramă pe care poate eŭ singur o ştiam în afară de nenorocitul eroŭ al eĭ?

Aveam toată încrederea în el şi — toată dorinţa apoĭ de a-ĭ zdruncina prejudiţiul şi încăpăţînarea convingereĭ luĭ.

Dezgropaĭ din fundul unuĭ sertar o veche scrisoare şi ĭ-o cetiĭ.

Eraŭ doĭ anĭ de cînd o primisem; doĭ anĭ taina coprinsă în ea a rămas nebănuită de nimenĭ, nepîngărită: nu aparţinea ea celuĭ maĭ vechiŭ tovarăş de şcoală?.. Nu era într'însa mărturisirea celeĭ maĭ dureroase drame sufleteştĭ şi sociale?

Acum însă — ea nu maĭ are trebuinţă de nicĭ un mister.

Iat-o, fără dată:

...„Voĭ începe cu lucrurĭ pe carĭ le ştiĭ, dar sfîrşitul te va uimi.

„Cîte va lunĭ după însurătoare fuĭ mutat la o catedră similară din O.., oraşel mic, ovreiesc în mare parte, lipsit de teatru şi, fireşte, de „societate aleasă". Intru cît mă privea pe mine — nu-mĭ prea părea răŭ, din potrivă. Avusesem tot d'a-una dorinţa de a trăi liniştit, departe de zgomot, — cu atît maĭ mult atuncĭ cînd traiul meŭ era împăcat pe deplin, mulţumit în cea maĭ vie din dorinţele mele.

„Nu tot cu atîta nepăsare primi ea împrejurarea care avea să schimbe întru cît-va modul de traĭ; se păru chiar că întîmplarea o revoltă, o amăreşte îngrozitor. Am îndurat lacrimĭ, imputărĭ nechibzuite; un moment crezuĭ chiar că se împotriveşte: dar recunoscu că nu e nimic de făcut, că traiul nostru e maĭ neatîrnat de cum se pare — şi în curînd părăsirăm oraşul nostru, „marele"

Inundaţiile de la Teĭ

Strada Sf. Nicolae

nostru oraş pentru a ne muta „în provincie", cum ziceam noĭ cu pretenţiĭ.

„După cît-va timp traiul nostru deveni cu desăvîrşire banal. Instrăinaţĭ, fără cunoştinţĭ, fără întîmplărĭ saŭ schimbărĭ, viaţa de toate zilele era un şir de cîte-va acte, mereŭ aceleaşĭ, cu intervale de mese şi odihnă, cu intermezzo de scurte convorbirĭ saŭ cetirĭ de noutăţĭ. Să fi adus oare schimbarea întîmplată — mutarea noastră — aparenta răceală în simţirĭ şi în relaţiĭ? Mi se părea că e numaĭ un lucru firesc: iubirea şi plăcerea, devenite obiceĭ, — pierd din tăria şi poezia lor

„Lina— îţĭ maĭ aminteştĭ de numele femeieĭ mele?—nu maĭ era pentru mine idolul care îndeplinia visul şi mulţumia setea de necunoscută iubire; eŭ nu maĭ eram pentru dînsa tînărul cu viitorul asigurat, modest şi dezinteresat care o mîntuia de robia în care trăia, sub epitropia „mătuşeĭ Anna"—cea maĭ prejudiţioasă şi maĭ zgîrcită femeie, singura rudă ce-ĭ rămăsese.

„Eram bărbat şi femeie; eŭ—dascălul ocupat şi adesea orĭ p'ictisit de trudnica şi banala ocupaţie, corupt de serioasa atmosferă a cifrelor; ea — femeia tînără, frumoasă, singură, adesea nemulţumită de monotonia traiuluĭ pe care-l ducea în tovărăşia mea.

„Şi, cum boala nu lipseşte nicĭ o dată din elementele vieţeĭ noastre familiare, — ea nu ne cruţă nicĭ pe noĭ. Lina se plîngea adesea orĭ de neliniştea, de bătăĭ de inimă. In ultima vreme simţise durerĭ în coasta dreaptă, în partea ficatuluĭ..

„Nimic nu mă impresionează maĭ mult de cît gîndul de boală... O rugaĭ să chieme un doctor. Dar în oraşelul nostru eraŭ numaĭ doĭ medicĭ fără nicĭ o reputaţie; propuseĭ să chiemăm pe vre unul din împrejurimĭ, dar ea nu voi cu nicĭ un chip.

„.. Intr'o zi Lina îmĭ vesti că e hotărîtă să meargă pentru două-treĭ zile la B..., mă rugă să-mĭ caut vreme ca să plecăm amîndoĭ. Era tocmaĭ epoca inspecţiilor: cu neputinţă de lipsit.. o sumă de formalităţĭ... motive...

— „Atuncĭ îmĭ veĭ da voie să plec singură?... Treĭ zile, îţĭ jur. Tot trebuia să revăd pe mătuşica... I-am făgăduit... Vom merge împreună la doctor."

„Invoiala era făcută. Peste cîte-va zile Lina părăsia pentru întîia dată oraşelul după două lunĭ de la mutarea noastră.

„Pe peronul micĭ noastre gărĭ o priviĭ lung — şi mi se păru că a slăbit, că s'a schimbat mult;— mi-a fost milă...

„Lipsa de aier, de distracţiĭ.. . durerĭ.... îmĭ ziseĭ în gînd şi o sărutaĭ apăsat şi din tot sufletul la plecare.

„Ea avea ceva lacrimĭ în privirĭ.

. . . .

„Nu ştiam cine mĭ a trimis telegrama: dar îmĭ fu ca o lovitură de trăsnet.

„Pînă la plecarea trenuluĭ crezuĭ că înebunesc; ziarele nu sosiaŭ la noĭ de cît seara, cu alt tren. Bătusem două depeşĭ — dar nicĭ un răspuns... Oraşelul vuia de groaznica nenorocire; telegrama ce primisem vorbia de incendiŭ, de morţĭ...; ştirĭ particulare, venite în oraş, vorbiaŭ de catastrofa din B... Arsese teatrul de varietăţĭ, un teatru improvizat unde juca o trupă franceză... Nu maĭ încăpea îndoială: „ea" se afla între victime: moartă poate, rănită... Telegrama fusese trimisă de un străin, un nume necunoscut... Eŭ nu primisem nicĭ un răspuns..

„In tren nu se vorbia de cît de sinistru... Se cetiaŭ ziare din capitală... Un călător care mă văzu tremurînd de curiozitate îmĭ întinse un ziar... Era o listă de nume... treĭzecĭ de morţĭ recunoscuţĭ: Anna V..., „mătuşa Anna" figura între eĭ .., murise asfixiată... Morţiĭ eraŭ clasificaţĭ după felul de moarte ce aŭ suferit. De treĭ orĭ, fulgerător, străbătuĭ lista cu privirea— „ea" nu era, nu era nicăierĭ... Cu toate acestea, nu maĭ încăpea îndoială. Bătrîna n'avea ce căuta la teatru fără „dînsa". . Atuncĭ... o, atuncĭ ea trebuie să fie printre nerecunoscuţĭ .. Şi mă înecă plînsul...

„Nu voĭ încerca să ţĭ descriŭ fiorosul chin ce am îndurat în cele cîte va ceasurĭ de călătorie... Abia avuĭ puterea să mă arunc în trăsură cînd săriĭ jos din tren

„...Da'n amurg cînd am ajuns în B. O ediţie de seară a uneĭ gazete locale cuprinde o listă ceva maĭ numeroasă de cadavre recunoscute... Era aceeaşĭ ordine pe care o cetisem.. la sfîrşit un adaos de cîte va nume, apoĭ cîte-va persoane bănuite— „ea" însă nu era pomenită.

„Birjarul mă conduse de-a dreptul la locul incendiuluĭ. Oraşul tot era în mişcare. Nicĭ odată o nenorocire ca aceasta nu se întîmplase. Patru-zecĭ de morţĭ, de două orĭ pe atîta rănițĭ... Apoĭ ceĭ nerecunoscuţĭ!... Focul avuse loc în ajun, la zece seara — în mijlocul spectacoluluĭ. Toată catastrofa a durat un ceas..

„Cu neputinţă de ajuns la locul incendiuluĭ. Ceruĭ să fiŭ condus în sala unde cetisem că sînt depuşĭ morţiĭ nereclamaţĭ încă: era localul uneĭ şcolĭ din apropiere... Abia reuşiĭ să pătrund cu ajutorul unuĭ agent. Rămăseseră şase cadavre... „Mătuşa" era printre ele: aproape neschimbată la figură, numaĭ cît albă, cu o expresie de groază, cu ochiĭ dilataţĭ şi gura căscată... Cîte-va rănĭ pe mîna şi pe gît; rochia deschisă la piept, ruptă şi cu dantelele arse... Murise înăduşită, scăpată de flacărĭ, dar strivită de mulţime...

„O clipă,— atît a durat grozava mea vizită, — n'avuĭ măcar o lacrimă; mă îngheţaseră priveliştea şi teama...

„Ea," unde era ea?...

„Agentul mă conduse la locul sinistruluĭ; cerusem să fiŭ dus în faţa cadavrelor nerecunoscute — două minute de drum... Urmam, mecanic, paşiĭ omuluĭ de poliţie... ca un osîndit dus la moarte... Mi s'a părut că am fost strigat pe nume... Un cordon de sergenţĭ opria lumea, lăsînd o cărare îngustă pe unde ceĭ... interesaţĭ eraŭ conduşĭ să-şĭ recunoască persoanele reclamate.

„Cu toate acestea, un gînd îmĭ fulgeră, neînţeles, bizar: cum era cu putinţă să fi mers la teatru treĭ ceasurĭ după sosirea în oraş? Cum putuse ea hotărî pe bătrîna, zgîrcită şi greoaie, să se deranjeze pentru un spectacol pe care măcar nu l pricepea?...

...Era sfîşietoare priveliştea... nu voĭ încerca măcar să o reînprospătez; o ţiĭ minte de prin ziare, fără îndoială.

„In locul fostuluĭ teatru— o mare baracă de lemn improvizată pe o piaţă goală — eraŭ mormane de lemne arse, table de fier, urme de pînze, de obiecte scăpate de foc... Un loc în formă de cerc, mărginit de case cu pereţiĭ înegriţĭ.. Cîte-va scărĭ rezemate de aceştia arătaŭ ferestrele prin carĭ fuseseră mîntuiţĭ un mare număr de norocoşĭ... Un fum înăbuşitor se ridica încă, un miros omorîtor pe care nu-l maĭ simţisem nicĭ odată... Picioarele se înfundaŭ într'un noroĭ — amestec de cărbune, apă şi peticĭ. In fund, un morman fumegînd, păzit de gardiştĭ, înconjurat de sîrme.. de-asupra rămăşiţelor arse: oase carbonizate, schelete negre, cărnurĭ fără forme omeneştĭ — se plecăŭ oamenĭ, bărbaţĭ şi femeĭ, gemînd... Mormanul acela era al cadavrelor nerecunoscute.

„O parte ardea încă — şi apa gîlgîia din pompe subţirĭ, stingîndu-o încet, cu teamă sa nu le bucăţească de tot..

„O altă grămadă, sub un cort improvizat: resturi de trupurĭ culese cu rămăşiţĭ de haine, carĭ puteaŭ servi drept semne de recunoaştere.. M'apropiaĭ şi, înclinat de asupra trupurilor prada focului distrugător, ridicaĭ, înfiorat, şi priviĭ de aproape culoarea uneĭ rochiĭ pe jumătate păstrată.. Era a uneĭ femeĭ desfigurate cu totul... Mi se păru că recunosc rochia... Intr'un mic buzunar din dreptul talieĭ — un ceas de aur, cu placa strivită... Rochia pe jumătate arsă fusese smulsă de o mînă disperată şi rămăsese neatinsă în parte... Intr'un buzunar o batistă cu iniţiale străine... O pungulită— „a eĭ"— cu cîte-va monezĭ... o scrisoare...

„Era atîta jale împrejur, că aproape nimenĭ nu urmăria scena de tragedie al căreĭ eroŭ eram... Cîţĭ nu se perindaseră în faţa cadavruluĭ, cîţĭ nu cercetaseră buzunarul rochieĭ în faţa agentuluĭ care păzia d'intr'un colţ!

„Eram pe urme... Rămînea hîrtia... O cetiĭ nervos şi tremurînd...

„. A venit rîndul uimitoruluĭ sfîrşit, amicul meŭ.. Era femeia mea în adevăr; cadavrul acela aparţinea aceleia care mĭ dăduse cea maĭ desăvîrşită fericire în viaţă... Dar scrisoarea, scrisoarea era osînda mea, blestemul cadavruluĭ — era dispreţul celuĭ mort, ruşinea celuĭ viŭ...

„Aĭ înţeles de ce femeia mea a rămas nerecunoscută între cadavrele îngropate la olaltă de comuna B?... Aĭ ghicit de ce treĭ ore după sosire Lina s'a grăbit să asiste la un spectacol? Răceala subită, boala, plecarea.. toate îmĭ apărură lămurite în clipa aceea care mĭ strînsese inima şi-mĭ stînsese cugetul... Cu fruntea aprinsă, înecat de lacrimĭ, ieşiĭ din mijlocul înăbuşitoruluĭ morman... Iar lumea oftă privindu mă cu milă...

„...Ziarele doritoare de senzaţiĭ publicară amănunţit toate semnele de recunoaştere ale ultimelor cadavre... Scrisoarea chiar fu publicată... Ce noroc că lipsia plicul.. Batista purta iniţialele A. V. — era o veche amintire, de sigur...

„Intre eroiĭ carĭ scăpaseră neatinşĭ din îngrozitorul sinistru era şi ofiţerul Adrian V..., abia rănit la braţ...

„Sînt sigur că el mĭ a trimis telegrama..."

. . . .

Cînd terminaĭ de cetit, amicul meŭ plîngea...

A. Steuerman.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Cettigne, 31 Maĭ.—Prinţul Danillo a plecat la Londra spre a asista la serbările jubileuluĭ regineĭ Victoria

Belgrad, 31 Maĭ.—Partidul liberal a decis de a se abţine de la alegerile pentru Skupştina.

Budapesta, 31 Maĭ.—Excesele din Elemer aŭ fost provocate de excitaţia cauzată în populaţie de doĭ agitatorĭ sîrbo-radicalĭ, dintre carĭ unul, anume Adamov, a fost omorît în lupta cu geandarmiĭ.

ZNOAVE

I
Mălaĭ cu zeamă

Trecea un romîn pe o cărare croită pe marginea uneĭ gîrle.

La un loc sub o salcie iacă vede un ţigan într'o mînă cu un codru de mămăligă din care rupea din cînd în cînd cu gura, iar în mîna ailaltă cu o lingură de lemn lua apă din gîrlă şi sorbia.

Se miră romînul şi se opri de întrebă pe ţigan:

— Dar ce facĭ acolo, mă ţigane?

— Iaca ce să fac, răspunse ţiganul întorcîndu-se spre el şi plescăind din limbă, mănînc şi eŭ ca tot omul!

— Ce mănîncĭ?

— Mămăligă cu zeamă de peşte.

— Ce dracu zeamă de peşte e aia, că eŭ te văd sorbind apă; peştele unde e?

— Ia uite!, uite-l cum se maĭ bate! zise ţiganul arătînd în gîrlă cu degetul.

II
Ferească Dumnezeŭ

Un ţigan avea şi el o gloabă de cal.

Intr'o zi, avînd trebuinţă de ceva parale, ia şi el calul de căpăstru şi pleacă cu el la oraş să-l vînză, că taman era zi de bîlcĭ.

Ajunge ţiganul în bîlcĭ, se amestecă şi el cu ăilalţĭ vînzătorĭ şi aşteaptă doar de s'o ivi vre-un muşteriŭ.

Imprejurul luĭ veniaŭ mereŭ oamenĭ şi întrebaŭ de caiĭ ălorlalţĭ, uniĭ şi-ĭ vindiaŭ, dar la gloaba luĭ cine dracu să se uite?

In sfîrşit, tocmaĭ cînd era soarele pe la nămiezĭ aşa, iacă un romîn sărăcăcios întrebă şi de calul ţiganuluĭ cît cere pe el?

Spuse ţiganul; romînul maĭ scăzu, el maĭ lăsă... se ajunseră din preţ, dar romînuluĭ îĭ era să nu fie calul sperios.

Intrebă pe ţigan e orĭ nu e?

— Aşĭ! Ferească Dumnezeŭ, răspunse ţiganul, toată noaptea doarme singur în coşar să fie cît de întuneric, nu zice nicĭ pis.

Dumitru Stănoescu.

Puterile şi Turcia

Atena, 31 Maĭ.—Se anunţă din Atena luĭ Daily Chronicle *că puterile vor invita Turcia să primească condiţiunile următoare: Turcia va primi o indemnitate de războĭ de 1,600,000 lire turceştĭ şi recolta Tesalieĭ.*

După luarea acesteĭ recolte, Tesalia va fi evacuată.

INVENTIUNI ŞI NOUTĂTI

Cît timp maĭ are probabil omul de trăit, la diferite etăţĭ? — Acesta este secretul destinuluĭ. Şi poetul latin Horaţiŭ spune că e un sacrilegiŭ să căutăm a'l cunoaşte:

Tu ne quœsieris, scire nefas
Quam mihi, quam tibi sortem Di dederunt?

Prin urmare, să nu cercetăm pe profeţĭ şi nicĭ pe somnambuliştiĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin extralucizĭ. Să ne mulţumim cu datele pe carĭ ni le dă statistica. Tabloul de maĭ la vale, asupra mijlocieĭ vieţeĭ la diferite etăţĭ, pe care îl luăm după la *Medicine moderne*, este foarte instructiv. Statistica este lucrată după datele Companiilor franceze de asigurare. Dăm cifrele începînd de la 35 de anĭ, de oare-ce pe ceĭ cu o vîrstă maĭ mică nu-ĭ preocupă asemenea chestiunĭ:

Iată statistica:

Vârsta	Cât mai poţi trăi	Vârsta	Cât mai poţi trăi
35	30.5	68	9.
36	29.8	69	8.5
37	29.	70	8.1
38	28.3	71	7.7
39	27.5	72	7.2
40	26.8	73	6.8
41	26.	74	6.5
42	25.3	75	6.1
43	24.6	76	5.7
44	23.8	77	5.4
45	23.1	78	5.1
46	22.4	79	4.8
47	21.7	80	4.5
48	21.	81	4.2
49	20.0	82	3.9
50	19.6	83	3.6
51	18.9	84	3.4
52	18.3	85	3.2
53	17.6	86	3.
54	16.9	87	2.8
55	16.3	88	2.6
56	15.7	89	2.4
57	15.	90	2.2
58	14.4	91	2.1
59	13.8	92	1.9
60	13.2	93	1.8
61	12.7	94	1.6
62	12.1	95	1.5
63	11.5	96	1.4
64	11.	97	1.3
65	10.5	98	1.2
66	10.	99	1.1
67	9.5	100	1.1

***

Populaţia străină în Anglia. — Statistica publicată de ministerul de comerţ al Anglieĭ arată că în anul trecut populaţia străină a Anglieĭ a crescut cu 8.500 de oamenĭ, dintre carĭ 5.500 s'aŭ stabilit în Londra. Din aceştĭ 8.500 de străinĭ, 8000 s'aŭ dus în Anglia absolut fără nicĭ o resursă saŭ aproape cu nicĭ o resursă. Emigraţia germană a rămas staţionară, a Francezilor şi Belgianilor a crescut puţin, dar a Ruşilor, Italienilor şi Polonezilor aproape s'a îndoit, comparativ cu anul precedent.

Pe de altă parte şi emigraţia a crescut. Pe cînd în 1895 aŭ emigrat în Africa de Sud 25.000 Englezĭ, în 1896 aŭ emigrat în aceeaşĭ parte 37.000.

***

Aluminium în litografie. — Ziarele americane daŭ o nouă întrebuinţare a aluminiuluĭ, care pare interesantă. In loc să se întrebuinţeze piatra litografică care e grea, scumpă şi greŭ de maniat, se pot întrebuinţa foĭ de aluminium amiciate, carĭ, după părerea promotorilor aceste[ĭ] ideĭ posedă aceleaşĭ calităţĭ ... [illegible] ... obţinerea şi fixarea impresiunilor. Trei tone de foĭ de aluminium ar înlocui două sute de tone de piatră ... chestie care merită să atragă atenţiunea specialiştilor.

***

Instalarea uneĭ bibliotecĭ.— Persoanele carĭ doresc să prelungească existenţa cărţilor lor ar face bine să ia următoarele precauţiunĭ:

Maĭ întîĭ trebuie să evite bibliotecile cu geamurĭ; în aceste bibliotecĭ nu circulă aierul şi ast-fel atmosfera lor e foarte favorabilă insectelor distructoare şi mucigaiuluĭ.

Apoĭ e bine să se puie în dosul cărţilor bucăţĭ de postav, saŭ de lînă îmbibate cu esenţă de terbentină, benzină, acid fenic, saŭ cu zeamă de tutun. Aceste cîrpe îmbibate, schimbate din cînd în cînd, daŭ rezultate excelente.

***

Filoxera distrusă de pătrunjel. — Un vier din Pont-sur-Jonne, D. Gavot, spune că datoreşte păstrarea vieĭ sale sănătoase, în mijlocul altor viĭ atinse de filoxeră, pătrunjeluluĭ care creştea la rădăcina viţelor. De sigur, acest mijloc este foarte simplu şi n'ar costa mult ca să fie experimentat.

„Iată, spune D. Gavot, la ce atribuesc eŭ imunitatea viţeĭ mele. De maĭ mulţĭ anĭ sînt în via mea rădăcinĭ de pătrunjel pe carĭ le las să se întindă în toată întinderea plantaţiuneĭ. După părerea mea, mirosul pătrunjeluluĭ goneşte filoxera, saŭ o distruge. Toată lumea ştie, de alt fel, că pătrunjelul stă tot-d'a-una verde şi nu-ĭ nicĭ odată atacat de insectele vătămătoare."

MODE

Costum de oraş

Rochia de lînă, ştofă *croisé* verde şi albă. Colanul, gulerul, reverurile şi garnitura mînecilor, în fail alb, garnisit pe marginĭ cu şnur verde. Şemizeta, tot în fail şi garnisită cu şnur verde puţin maĭ larg.

Pălăria de paie verde-deschis, cu o ghirlandă de florĭ *mauve*, în două tonurĭ şi cu o fundă de panglică verde şi mauve *(changeante)*.

Pălăria de sezon

Elegantă pălărie de paie, fantezie, gris şi aur. Dinainte, un buchet de roze culoarea „saumon", în mijlocul uneĭ grămezĭ de tul cenuşiŭ. Dinapoĭ aripĭ negre, carĭ se deschid şi funde de panglicĭ de satin negru.

Laura.

Ciupiturĭ

Indiscreţia miculuĭ Ionel.

D-na A..., vorbind despre bărbatul săŭ în faţa unuĭ grup de intimĭ.

— Este, zise ea, un om de ghiaţă; chiar să-l gîdelĭ nu rîde.

Ionel, întrerupînd pe mamă-sa:

— Cu toate astea, azĭ dimineaţă, gîdilînd pe bonă, se prăpădia de rîs!...

*

Ironie de vorbe.

Bărbatul, făcînd soţieĭ sale o scenă grozavă:

— Conduita D-tale e infamă!... Aĭ călcat în picioare toate datoriile, aĭ tăvălit onoarea noastră în noroĭ... Eştĭ o creiatură fără credinţă, murdară, fără inimă...

Servitorul, apărînd în pragul uşeĭ, foarte calm:

— Doamna este servită!

*

X..., care şi-a alcătuit o bibliotecă în regulă cu cărţile încredinţate luĭ de către uniĭ prietenĭ neprevăzătorĭ, spunea cînd-va:

— Am o memorie excelentă: din nenumăratele mele lecturĭ am reţinut enorm...

— Maĭ cu seamă volumele!... gemu o victimă.

Inventar.

VARIETĂŢĬ

Nostim azil.—In Italia face mult zgomot afacerea aziluluĭ de copiĭ *Santa Anunziata* din Neapole. Pentru întreţinerea acestuĭ azil se cheltuise pe fie-care an maĭ multe milioane; cu toate acestea, starea de lucrurĭ care domneşte într'însul e de nedescris.

Din 856 copiĭ încredinţaţĭ îngrijireĭ aziluluĭ în anul 1895, numaĭ 20 aŭ rămas în viaţă, iar din toţĭ copiiĭ crescuţĭ în azil în ultimiĭ 7 anĭ (ca la vre-o 6000) nu maĭ trăiesc de cît 20.

Pe lîngă acestea trebuie să se maĭ ţie în samă că administraţia, aziluluĭ nu poate să dea nicĭ o informaţiune asupra copiilor, pe carĭ, din lipsă de loc, ĭ a încredinţat unor familiĭ din afară de azil.

Neruşinarea eforilor aziluluĭ mergea aşa de departe, în cît pentru a face economiĭ, de îndată ce un copil împlinia 7 anĭ, îl declaraŭ incorigibil şi stăruiaŭ ca bieţiĭ copiĭ condamnaţĭ cu acest chip să fie primiţĭ în institutele de corecţiune ale statuluĭ.

Ceea ce pune vîrf tuturor acestor mizeriĭ şi face ca Italia să afle în toată decăderea eĭ este că în capul institutuluĭ nu se aflaŭ numaĭ doĭ deputaţĭ, ci şi un comisar regal.

Dragoste de tată. — Mihai Kaliska din Jpolysag (un tîrg din Ungaria) împreună cu doi din copiii şi doi din amicii săi se urcară într'o luntre spre a face o plimbare pe rîul Ipoly. Valurile apucară luntrea şi o izbiră de stîlpul unui pod. Un strigăt de disperare se auzi; în momentul următor cele cinci fiinţe eraŭ sub apă.

In momentul primejdieĭ extreme, Kaliska îşi îmbrăţişă copiii şi, fiind un bun înotător, începu să înoate spre mal. După o luptă grozavă cu elementele, aceasta-i reuşi. Obosit de moarte, aruncă copiii pe mal, el însă nu mai avu vreme să se scape, —puterile îl părăsiră şi în momentul următor valurile îl acoperiră. Ceĭ doi amici înotară pînă la mal, dar nu mai puteaŭ întreprinde nimic pentru scăparea nenorocitului om, care a plătit cu viaţa dragostea sa de tată.

Ucişi de tauri.—Se ştie că, după un vechiŭ obiceĭ, în fie-care an se ţin în Spania lupte cu taurii. Luptele din anul acesta aŭ fost fatale pentru toreadori. Joia trecută taurii aŭ omorît: în *Valencia* pe vestitul toreador Iulio Aparici şi în *Madrid* pe colegul săŭ Salmo. In *Valladolid* un taur aruncă pe toreadorul Pillarete de trei ori în aier, sfărîmîndu-i toate coastele. Colegul săŭ Pepete a fost de asemenea rănit în mod mortal.

Toreadorii numesc o asemenea zi fatală „Cogida", adică recoltă.

INFORMAŢIUNĬ

Spionagiul bulgar

De cît-va timp se observă venind în Capitală pe fie ce zi numeroşi agenţi bulgari. Scopul vizitei lor nu era bine cunoscut.

Ne am interesat şi noi de misiunea acestor musafiri cam suspecţi şi, în urma unor cercetări făcute de doi din reporterii noştri, putem astă-zi comunica cititorilor amănunte foarte interesante asupra unui spionaj bulgar exercitat aci în Capitală.

Alaltă-ieri aŭ sosit în Capitală mai mulţi Bulgari şi aŭ tras la diferite hoteluri.

Unii şi-aŭ dat titluri de comercianţi, iar alţii de voiajori.

Datorită unei întîmplări fericite şi unei cercetări stăruitoare am putut afla lucruri cari de sigur vor putea folosi şi poliţiei, dacă cum-va nu este încă în cunoştinţă de scopul acestor vizite.

*

Putem declara în mod absolut sigur că Bulgarii veniţi de acum cîte-va zile în Bucureşti sînt parte agenţi poliţieneşti din Sofia, parte ofiţeri bulgari.

Ei aŭ fost trimişi din Sofia cu misiunea de a controla mişcările noastre faţă de agitaţia Bulgariei în contra noastră şi pentru a stabili cu agenţia bulgară de aci nişte înţelegeri importante cari nu se puteaŭ stabili prin note telegrafice saŭ corespondenţe poştale.

La unul din hotelurĭ unde se află găzduiţi doi din aceşti Bulgari—nu numesc de-o cam-dată hotelul— s'a auzit, printr'o întîmplare curioasă, pe care secretul profesional ne obligă a o ţine sub discreţie, cum unul dintr'înşii, probabil agent al poliţiei din Sofia, spunea celui-l'alt, probabil ofiţer bulgar, următoarele în limba franceză:

— Am vizitat, spunea el între altele, consulatul rusesc de aci şi am căpătat de la D. Fonton, ministrul Rusiei, toate asigurările că Romînia nici nu visează de cele ce se petrec în jurul ei, că aci luptele politice aŭ orbit pe toţi, în cît nu mai văd ce se petrece la vecini; mişcarea noastră deci preocupă întru nimic încă pe Romîni.

D. Fonton mi-a adăogat că situaţia aci este atît de proastă sub raportul administrativ, că ori ce surprindere este posibilă fără risc saŭ pericol.

Bulgarul spunea apoi că va lua trenul direct la Iaşi, de unde apoi va trece în Rusia, unde are misiuni speciale pe lîngă guvernul rusesc.

*

Cel-l'alt Bulgar—care pare a-şi fi dat întîlnire aci cu cel de mai sus—povestia despre nouile ordine pentru concentrări de trupe. El lăuda infanteria bulgară, spunînd că, după informaţiile ce le-a primit aci, infanteria noastră e cu mult inferioară.

El sfîrşi apoi anunţînd pe tovarăşul săŭ că va lua de aci trenul spre Cernavoda, pentru a se duce la Constanţa şi de aci va lua vaporul spre Varna.

El arăta posibilitatea de a se opri pentru cîte-va zile în Dobrogea, unde va trebui să primiască informaţiile de la aceia cari de două săptămîni cutreieră jud. Constanţa.

*

Ieri aŭ mai sosit în Capitală alţi Bulgari cari de-asemenea s'aŭ dat pe la hotelurile unde aŭ descins drept comercianţi şi voiajori.

Nu putem afirma în mod pozitiv dacă şi aceştia ar fi de categoria comercianţilor şi voiajorilor de cari am vorbit mai sus.

Nu ar fi însă răŭ ca poliţia noastră să veghieze şi să urmăriască pe aceşti musafiri periculoşi.

Ne-am făcut datoria semnalînd un caz care din întîmplare a putut fi urmărit şi descoperit de noi, rămîne ca cei îndrept să-şi ia sarcina şi să cerceteze întru cît de întinsă este asociaţia de spioni bulgari şi agitatori ruşi cari furnică actualmente prin ţară.

Vip.

D. profesor dr. Severeanu a primit următoarea scrisoare din partea secretarului general al congresului internaţional de medicină ce se ţine în Moscova:

Domnule şi prea onorate confrate,

Am înscris comunicaţiile D-tale în programul secţiunei de chirurgie şi vă rog de a'mi trimite cît mai repede un mic rezumat pentru a le putea imprima şi distribui membrilor secţiunei.

Mulţumită îngrijirilor unui comitet special de locuinţe, constituit sub preşidenţia D-lui profesor Cherwinsky, D-nii membri ai congresului vor găsi la Moscova locuinţe comode şi cu preţuri reduse de la 3—15 lei pe zi cu dejunul de dimineaţă (ceai saŭ cafea) coprins. Se pot rezerva locuinţe chiar de acuma adresîndu-se acestui comitet.

Hotelurile cele mari şi cele d'întîi restaurante aŭ acordat asemenea o reducere membrilor congresului şi vor avea dineul (prînz) cu preţul fix în restaurantele de primul rang (Hermitage, Rossija, Bolschoi-Moscowsky, Traktir, Slaviansky, Bazar) de la 2—5 lei. In zilele acestea 'mi voi permite a vă trimite deslușiri imprimate relativ la voiagiŭ, locuinţe, serbători, etc. şi vă rog, D-le şi prea onorate confrate, să bine-voiţi a le împărţi confraţilor D-voastră din Romînia.

Primiţi, vă rog.

Secretar general, **Prof. W. K. Roth.**

Iată cum aŭ fost alcătuite comisiunile pentru examinarea elevilor şi elevelor de la institutele private:

Liceul Modern şi Sf. Gheorghe.—D-nii Onciu, preşedinte, Pangrati, Voinov, Atanasiu, D. Dimitrescu, V. D. Păun, Pitiş, C. D. Georgian, Gr. Cernescu.

Lupu Antonescu şi Filionescu.—D-nii Aug. Laurian, preşedinte, Otescu, Adela Proca, D-ra Sabina Eliad, D-ra Calotescu, I. Suchianu, Leveque, Dim. Popescu, A. C. Comănescu.

Negoescu şi Bălteanu.— D-nii C. Dimitrescu-Iaşi, preşedinte, David Emanoil, dr. Antipa, dr. Duma, D-na A. Stavri, G. Adamescu, M. Calloianu, Al. Dimitrescu, Dragomirescu.

Clinciu Popa şi Mureşeanu.—D-nii N. Iorga, preşedinte, Coculescu, Mrazec, Şonţu C., Gr. Cernescu, M. Ghimpa, St. Mihăileanu, Rădulescu-Motru.

Lolliot, Bork şi Despina Doamna. — D-nii G. Dem. Teodorescu, preşedinte, Maniu, Em. C. Teodorescu, Colorianu, G. Ionescu Gion, N. Săveanu, Rossi de Giustiniani, A. C. Comănescu.

Bolintineanu şi Mauliu - D-nii dr. Istrati, preşedinte, D-na Maria Saegiu, M. Vlădescu, Gîdei, D-na Celarianu, Mîndreanu, Pandele Ionescu, Virg. Popescu, S. Serescu.

Lolliot şi Dobrescu.—D-nii T. Matei, preşedinte, N. N. Zotescu, N. Ganea, Al. Pandele, G. I. Căpitanovici, D-na Aurelia Săveanu, Grigoroviţa, H. Pantazi.

Starea prinţului Ferdinand

Erĭ, la orele 4 p. m., cînd regina s'a dus la Cotroceni a găsit pe medici foarte mult îngrijaţi.

Temperatura bolnavului, care pînă la orele 12 p. m. era aproape normală, s'a ridicat din noŭ şi a produs o oare-care agitaţie în organizmul slăbit al suferindului.

Medicii, în urma unei examinări minuţioase, aŭ constatat că prinţul pierde pe fie-ce minut forţele ce recîştigase cu atîta anevoinţă în zilele din urmă.

•

Bolnavul e nutrit mai mult artificial.

I se fac nenumărate injecţiuni cu substanţe fortifiante.

—«*Nu căutăm să facem alt-ceva— a spus dr. Buicliu unui amic al săŭ— de cît să menţinem forţele bolnavului pînă la o întremare a stomachului. Puterile îi vor reveni atunci cînd se va sfîrşi convalescenţa, pînă atunci noi n'avem nevoie să-i grăbim însănătoşirea*».

Iar dr. Leyden spunea D-lui Sturdza:

—«*Regret că trebuie să spun, dar convalescenţa nu merge aşa cum trebuie să meargă....*»

*

Cîte-şi patru medicii aŭ stat la palat pînă la orele 5 şi 30 minute, cînd a sosit regele.

La acea oră s'a ţinut un consult medical, la care a azistat şi suveranul.

Medicii aŭ expus regelui tot ce cred în privinţa boalei.

*

După cum am aflat, medicii aŭ declarat că boala n'a ajuns încă în stadiul acela de vindecare cînd se poate spune că posibilitatea ivirei oricărei complicaţiuni e desăvîrşit înlăturată.

*

Plecarea din ţară a marei ducese de Hessa e hotărîtă pentru astă-zi.

Ducesa şi-a pregătit încă de aseară totul şi numai întreruperea circulaţiei ar mai putea-o opri.

•

Plecarea d-rului E. von Leyden se va hotărî astă-zi.

P.

D. dr. Severeanu ne comunică următoarele cu privire la al XII-a congres internaţional de medicină ce se ţine la Moscova:

Comitetul de organizare al congresului a primit de la ministerul lucrărilor publice 7000 bilete de clasa I, pe cari le ţine la dispoziţia D-lor membri ai congresului pentru voiajul la Moscova (dus şi întors).

Aceste bilete aŭ fost oferite de minister comitetului de organizare cu condiţiile următoare:

1. Comitetul de organizare, trimeţînd fie care bilet membrului congresului căruia este destinat, va trebui să înscrie numele, săŭ de familie, staţiunea de unde trebuie să plece şi pentru vizitatorii străini prima staţiune rusească de la frontieră şi tot de o dată şi trajectul de străbătut atît pentru a merge la Moscova cît şi pentru a se întoarce.

2. Afară de aceasta, comitetul de organizare va trebui să dea membrilor congresului un certificat arătînd că posesorul a plătit cotizaţiunea şi este deci membru al congresului. Aceste certificate vor trebui să fie prezentate la ori ce cerere de controlare.

3. Fie-care bilet nu va fi valabil pentru întoarcere de la Moscova de cît numai dacă a fost vizat de comitetul de organizare printr'un timbru arătînd că posesorul a azistat la congresul internaţional.

4. Numele membrilor congresului pot fi înscrise după aprecierea comitetului de organizare nu numai în ruseşte, dar chiar în limbă străină.

5. Biletele de sus (adică pentru a merge la Moscova) trebuesc prezentate la casa staţiunei de plecare saŭ a primei staţiunei ruseşti de la frontieră pentru a i se aplica timbrul trenului; la întoarcere aceste bile sînt prezintate la gara de la Moscova care aplică timbrul zilei plecărei.

6. Biletele vor fi valabile pînă la 1 (13) Septembrie a. c.

7. Ori-ce posesor de bilet are drept la transport gratuit a 16 kgr. bagaj.

8. Indată ce comitetul organizărei va aviza de epoca trecerei prin staţiunile frontiere a membrilor congresului şi a numărului lor, direcţia drumurilor de fier va lua dispoziţiuni pentru a le prezinta cît se poate de comod şi iute la Moscova; ea va lua acelaşi măsuri la plecare din acest ora.

Conform cu aceste condiţiuni, pentru a avea un bilet gratis, fie-care membru al congresului va trebui să informeze pe secretarul general de direcţia ce va urma la dus şi întors.

Comitetul executiv are onoare de a adăoga că şi cele-l'alte persoane fără titluri ştiinţifice, cari însoţesc pe D-nii membri ai congresului, nu pot fi înscrise ca făcînd parte. Ele nu plătesc nici o taxă de admitere şi nu se bucură de bilete gratuite pe liniile de drum de fier rusesc.

Exportul spirtului

Pentru a organiza mai bine exportul spirtului romîn, o casă de bancă din Capitală a hotărît să înfiinţeze în Constanţa un biuroŭ de export pentru spirtul din Romînia. Cu privire la acest biuroŭ sîntem în poziţiune a da cetitorilor următoarele amănunte:

Guvernul e favorabil acestui biuroŭ de export şi toţi exportatorii de spirt mai însemnaţi s'aŭ angajat deja să se asocieze la biuroŭ şi să exporteze numai prin mijlocirea acestuia.

•

De oare ce fabricanţii de spirt nu sînt în stare să reducă producţiunea lor proporţional cu cantitatea de alcool ce se consumă mai puţin de cînd cu noua lege a licenţelor, ei se văd siliţi a căuta pieţe străine pe cari să-şi desfacă produsele.

•

Premiul de export care s'a dat pînă acum nu formează o compensaţiune pentru slabele condiţiuni de export, de oare ce acest premiŭ nu trebuie să treacă peste o anumită sumă fixată pentru fie-care an. Aceia deci dintre exportatori cari exportează spirt după epuisarea acestei sume sînt siliţi a aştepta un an şi chiar mai mult pînă să li se poată plăti premiile.

*

Biuroul de export se va ocupa cu exportarea spirtului, dar va primi în acelaşi timp şi toată suma destinată pentru premii şi o va împărţi între toţi fabricanţii, după cantitatea de spirt exportată de fie-care în parte.

Dacă proectul acesta s'ar realiza, atunci spirtul romîn, favorizat de poziţiunea geografică a ţărei noastre, ar putea să devie o primejdioasă concurenţă pentru alcoolul exportat din Austro-Ungaria.

Fin.

Banchetul Coşbuc

Aseară, la orele 8 şi jumătate, s'a dat, în sala restaurantului Bristol, banchetul în onoarea lui Coşbuc.

Eraŭ de faţă peste 70 de persoane.

A prezidat D. V. A. Urechia, care, după ce a închinat pentru rege şi regina, a arătat meritele poietului Coşbuc, închinînd şi în sănătatea acestuia.

Aŭ mai vorbit D-nii Delavrancea, Caragiali, N. Filipescu, Manin, G. Pop, T. Matei, A. D. Florescu, R. Fava, etc.

La orele 11 şi jum. s'a ridicat banchetul oficial şi comesenii aŭ continuat, cu cea mai mare animaţie, petrecerea intimă.

S'a vorbit şi s'a cîntat pînă la ora 1.

Sinuciderea de la hotel de France

De vre-o două zile sosise în Capitală un Domn anume Herman Güntert, voiajor al unei case de fierărie din Zelle, (Baden) El descinsese la hotel de France şi ocupa camera No. 4.

Cît a stat în Bucureşti, n'a făcut nici o afacere, ci a vizitat numai oraşul. Alaltă ieri a fost la tîrgul Moşilor.

Pe la orele 11 seara, s'a reîntors, a intrat puţin în cafeneaua hotelului şi la 11 şi jumătate s'a suit în camera sa, unde, după ce s'a dezbrăcat, a chemat chelnerul, căruia i-a ordonat să-i aducă o sticlă cu bere. A fost servit de ober-chelner, cu care a stat puţin şi de vorbă, făcînd mare haz de distracţiile bîlciului.

Güntert trebuia să plece Vineri seara, dar fiind comunicaţiile întrerupte, a fost silit să şi amîne plecarea pentru Ieri. Vorbind cu chelnerul, a declarat între altele că regretă că e silit să plece aşa curînd, dar că trebuie să se ducă după afaceri la Constantinopol, de unde va trece apoi în Egipt, la Alexandria.

La orele 12 din noapte, chelnerul îi urează noapte bună şi vrea să se retragă. In acest moment, Güntert ia un şervet, îl udă şi-l pune pe cap, zicînd că-l doare puţin capul. Chelnerului 'i-a spus să-l trezească între orele 9—10.

*

Erĭ, la orele 12, în timpul dejunului, chelnerul, care fusese însărcinat să-l scoale, observînd că Güntert nu ieşise încă din cameră, îşi reaminteşte de însărcinarea ce i-o dăduse, se suie numai de cît la camera No. 4 şi bate în uşă.

Văzînd că nu i se răspunde, se urcă pe un scaun şi se uită pe geamul de de-asupra uşei. Văzu pe Güntert într'o poziţiune care îl făcu să înţeleagă imediat că acesta e mort.

Chelnerul, speriat, înştiinţează imediat pe antreprenorul hotelului. Acesta avizează poliţia de siguranţă a Capitalei, care, sosind imediat la faţa locului, forţează uşa. Nu mult după aceasta soseşte şi D. prim-procuror Sărăţeanu.

*

Güntert a fost găsit aşa cum l-a fost lăsat chelnerul de cu seară: dezbrăcat, şezînd pe canapeaua din faţa patului, cu corpul lăsat puţin spre dreapta şi sprijinit, în cotul mîneĭ drepte, de un mic geamantan.

In mînă ţinea un revolver cu 6 focuri de calibru 9 mm. din fabrica „Harison et Richard arms Companien". Din armă lipsiaŭ două cartuşe. Osul temporal drept are o mică perforaţiune prin care curge un subţire şiroi de sînge. Alt nimic.

Cauza care a determinat pe acest străin să-şi curme firul vieţei e un mister care de sigur că va fi îngropat cu el.

•

Nalt, foarte bine făcut, părul şi sprîncenele castanii, ochii căprii, barba şi mustăţile blonde,—Güntert era un bărbat plăcut.

In buzunarul jachetei sale s'aŭ găsit mai multe hîrtii de valoare, printre cari şi pasportul, după care se constată că soseşte din Veinheim (Germania). Pasportul a fost ieri vizat la consulatul otoman, pentru plecarea la Constantinopol.

In geamantan s'a gasit un cek al Creditului Lionez, în valoare de 3,000 lei, bun pentru ori-ce casă de bancă din Europa.

Intr'o punguliţă de împletitură de sîrmă de argint s'a găsit un bilet de 20 lei, doi napoleoni şi patru şi jumătate fiorini, iar într'una de marochin roşu o piesă de 3 mărci, 14 piese a cîte o marcă şi 3 mărci şi 74 pfenigi mărunţi.

*

După dresarea unui-proces-verbal, aceste obiecte aŭ fost predate D-lui Krahner, gerantul consulului german, şi la orele 4 şi jumătate s'a ordonat ridicarea cadavrului şi transportarea la morgă.

Fil.

Inundaţiile din Capitală

Toată ziua de ieri oamenii primăriei, poliţiei şi soldaţii aŭ lucrat la scoaterea apei de prin curţile şi casele inundate.

Şanţurile făcute în toate direcţiunile aŭ contribuit mult la scurgerea apelor.

•

La Grozăveşti şi Cărămidari sute de oameni staŭ pe pod şi privesc cu groază cum apele Dîmboviţei, cari scăzuseră puţin de dimineaţă, cresc din noŭ şi vin din ce în ce mai furioase.

Ei cred că noaptea aceasta nenorocirea îi va lovi cu siguranţă.

•

La Brezoaia, soldaţii lucrează de o zi şi o noapte la facerea unor mari şanţuri pentru schimbarea cursului apelor.

In acelaşi timp stăvilarele de acolo sînt bine păzite.

Dacă Dîmboviţa va rupe stăvilarele, atunci Cărămidarii vor fi luaţi de apă.

Cetitorii pot vedea mai sus schiţa unei strade înecate de la Grozăveşti, luată eri la faţa locului de desenatorul nostru.

Dud.

Rubrica pentru toţi

REPAOZUL LEGAL

Conform legei pentru odihnă, prăvăliile şi piaţa vor fi închise în toate Duminicile de la orele 12 înainte.

Iar ziua întreagă tîrgul în general, inclusiv piaţa, va fi închis în următoarele sărbători:

Anul Noŭ (Sf. Vasile), *Botezul Domnului, Sf. Ion Botezătorul, Prima şi a doua zi de Paşte, Sf. Gheorghe, Sfţii Constantin şi Elena, S-ţii apostoli Petru şi Pavel, Rusaliile (ziua întîia), S-ta Maria mare, Sf. Dumitru, Sf. Nicolae, Prima şi a doua zi de Crăciun, 24 Ianuarie şi 10 Mai.*

SPORT

Velodromul Romîn. — Astă-zi, Duminecă, 1 Iunie, şi mîine, Luni, 2 Iunie, la orele 5 şi jum. p. m., mari alergări de biciclete şi tandem.

Alergări de dame şi pentru întîia oară *Alergări de militari.*

Preţurile: Loja I 16 lei, loja II 12 lei, stal I 3 lei, stal II 2 lei, în incintă 1 leŭ, galeria 50 bani.

DEPLASĂRI

Englis-Hotel: C. M. Ciocazan, deputat, Craiova; Dima, inginer, Piteştĭ.

Hotel Regal: Cristescu, prefect, Constanţa.

Hotel Metropol: colonel Burk, proprietar, Piatra-N.

Hotel Bristol: Isidor Schnable, privat. B.-Pesta.

Hotel de France: Iosefovici Israel, comerciant, Piteşti.

Hotel Colaro: F. Harakopol, proprietar, Slobozia.

Hotel Continental: d-r Caravias, medic, Gala i.

Hotel Dacia: d-r C. Baer, medic, Iaşi; Manoli Corbea, inginer, Piteşti; Abdulali H. Moroza, comerciant, Silistra.

Hotel Gabroveni: Constantinescu, comerciant, Ploeşti; G. Dumitrescu, comerciant, T.-Vestei.

Hotel Universal: D-na Aneta Ionescu, comerciantă, Focşani; Zănescu, comerciant, T.-Vestei.

Hotel Victoria: Radian, profesor, T.-Vestei.

Hotel Central: I. Porcineanu, inginer, Slatina; Meldigreceanu, moşier, Călăraşi.

Hotel Union: Anton Mihai, antreprenor, T.-Ocna; Iosef Hamidos, comerciant, Vidin.

Hotel Kiriazi: L. Balis, comerciant, Constanţa; Gheorghiadis, comerciant, Călăraşi.

BĂI

Stabilimentul de hidroterapie. - Str. sub Vestei, direcţiunea d-rului Erdreich.

Băi medicale, masaj electroterapie, gimnastică, cură după metoda părintelui Kneip; băi de abur, de putină, mare bazin pentru vară.

Baia Centrală.— Strada Bis. Enei, sub direcţiunea d-rului Zusman.

Băi de abur, de putină, băi medicale, etc.

Baia Regală. (Băile Eforiei).—Bulevardul Elizabeta.

Băi de tot felul şi bazin acoperit pentru vară.

TÎRGUL CEREALELOR

Brăila, 30 Mai.

Porumb, 6800—500 hect.; 60 —°/₀ k. libr.; 6.75—5.15 preţ.

Ovăz, 860 hect.; °/₀ k. libr; 8.90 preţ.

Marmorosch Blank et Comp.

SPECTACOLE

Grădina Rasca.—Azi şi în fie-care seară mare reprezintaţie ştiinţifică de echilibru dată de *D-ra Eugenia Petrescu,* fiica profesorului Simeon Petrescu, elevul D-lui George Moceanu.

Preţurile locurilor şi ale consumaţiei reduse.

Grădina Hugo. Strada Academiei.—Trupa de varietăţi, sub conducerea D-lui Arthur Straser. The Guavers, succesul zilei; Estrella del Moral, M-elle Prosoa, etc., etc.

Şoseaua Kisselef. — Astă-zi, Duminică, 1 Iunie, şi mîine, Luni, 2 Iunie, mare *bătaie de flori,* organizată de societatea „Lyra Romînă".

GRADINI

Cosman. Strada Sărindar.— Grădină şi terasă.

In toate serile orchestra sub direcţiunea D-lui M. Straus din Viena.

Noutăţi literare

Aŭ apărut şi se pot găsi în Sala noastră următoarele noutăţi:

E. Laumont. Les prostituées du trône, grand roman d'amour. . . . Lei 3.50

Victorien du Saussay. L'école du vice „ 3.50

André Theuriet. Boisfleury . . . . „ 3.50

Bac. Les maitresses, 100 dessins de Bac . . . . „ 3.50

Georges Ohnet. Le curé de Favières „ 3.50

Alphonse Daudet. La Fédor. Pages de la vie. . . . „ 3.50

Emile Richebourg. Le secret d'une tombe. . . . „ 3.50

Emile Richebourg. La jolie dentellière „ 3.50

Armand Silvestre. Au fil du rire . . „ 3.50

Jules Mary. La valse des maris. . „ 3.50

Jules Mary. Amour d'enfant; amour d'homme . . . . „ 0.25

Schopenhauer. La vie, l'amour, la mort. . . . „ 1.10

Henri Desmarest. La photographie, guide du photographe amateur, 61 gravures . . . . „ 1.50

La vie fin de Siècle, 4-ème série album de 150 gravures . . . . „ 2.—

JOCURI ŞI DISTRACŢII

Şah

Problema No. 106

de D-ra Jeannette Combla, Bucureşti

NEGRU (12 figuri)

ALB (8 figuri)

Alb trage şi face mat în 2 mutări.

Partida No. 69

Turnirul din Baden, 30 Iulie 1870

W. Steinitz	L. Paulsen	W. Steinitz	L. Paulsen
1 e2—e4	e7—e5	19 D d1—d2	h7—h6
2 C b1—c3	C b8—c6	20 a3—a4	T h8—g8
3 f2—f4	e5×f4	21 b5—b6	a7×b6
4 d2—d4[1]	D d8—h4+	22 T f1×f6	D g7×f6
5 R e1—e2	d7—d6	23 Cr e2—g4+	R c8—b8
6 C g1—f3	Cr c8—g4	24 C c3—d5	D f6—g7
7 Cr c1×f4	0—0—0	25 a4—a5	f7—f5
8 R e2—e3 !)	D h4—h5	26 a5×b6	c7×b6
9 Cr f1—e2	D h5—a5	27 C d5—b6	C g6—e7[2]
10 a2—a3	Cr g4×f3	28 e4—f5	D g7—f7
11 R e3×f3	D a5—h5+	29 f5—f6	C e7—c6[3]
12 R f3—e3	D h5—h4	30 c2—c4	C c6—a7
13 b2—b4	g7—g5	31 D d2—a2	C a7—b5
14 Cr f4—g3	D h4—h6	32 C b6—d5	D f7×d5
15 b4—b5	C c6—e7	33 c4×d5	C b5×d4
16 T h1—f1	C g8—f6	34 D a2—a7+	C b8—c7
17 R e3—f2	C e7—g6	35 T a1—c1+	C d4—c6
18 R f2—g1	D h6—g7	36 T c1×c6+	mat

1) In uvertura vieneză caracterizată prin cele d'întîi trei mutări se face aci 4 C g1—f3 şi apoi 5 d2 d4. Se zice, că din eroare a jucat Steinitz d2—d4 înaintea calului g1 şi a dat ast-fel naşterea la „gambitul Steinitz", schimbînd porecla în renume prin strălucite izbînzi.

2) La f5—g4, ar fi urmat T a1—a8—, R b8—c7; D d2—c3—, R c7—b6; D c3—a5— R b6—c6; d4—d5— şi T a8—d8— mat.

3) D f7—f6 pierde Dama prin T a1—a8—, R b8—c7; D d2—c3—, c e7—c6 (dacă R e7—b6 e mat prin D c3—a5— şi d4—d5— mat) C b6—d5— etc.

LOGOGRIF

de D. C. Theodorescu, Galaţi

Tot cuvîntul meŭ e jilav
Şi d'aflat e prea uşor;
Dacă tai întîia slova
Atunci d'ai d'un fost popor;
Ca s'o tai şi p'a doua
Num'atîta eŭ mai cer,
Şi acuma spun că sigur
O să dai d'un mamifer

Deslegarea problemei de şah No. 104

1) D f4—e3, R—b4; 2) D e3—b6— şi 3) b2—b3— mat

1) . . . . . , b6—b5; 2) T b4—a4— şi D e3—a3— resp. D e3—c5— mat

1) . . . . . , D a8—c6; 2) D e3—a3— şi 3) D a3—a4— mat.

Aŭ deslegat problema de şah No. 104

D-nii 1. G. Baluşescu, Vaslui; Ion Hălăceanu, Bucureşti; Jos. Iţicovici, şi D-ra Paulina Sieges, P.-Neamţ.

1) D d6; D b7; 2) T b3, D e7 ! şi nu e mat în 3. După T a4—Regele Negru scapă prin b5 şi c6.

Deslegarea cimiliturei din No. 18

COŞ

Aŭ dezlegat cimilitura din No. 18

D-nii Gheorghe Todicescu, S. Caraman, Fălticeni; Ghiţă Coţovlach, Gheorghe I. Nămoloi, Focşani; Morse, Alex. Rădulescu, Noel Marteau, Iaşi; Ovidiŭ Oniţ, A. I. Falic, P. H., Brăila; Niculae Stănculescu, Craiova; Const. Gh. Grigoriŭ, Botoşani; Petru H. Manea, C. Theodorescu, S. Gheorghiu, Roduţ din Teba, Galaţi; Mormay Reyan, Miltiade Niculescu, Ploeşti; Herman Ehrlich, Cafegi Başa, Leonidas de la Thermopile, Bîrlad; C. Ceantecu, Gara-Cîmpina; Lime Unaerdoo Crats, Hageac; Daniel Deleanu, Roşiori-de-Vede; P. G. Artilerist, Roman; Neptun Fenster, Sascut; B. Pătraşcu, Domneşti; Th. N. Blanaru, Adjud; D-şoarele Maria Popovici, Elise Marteau, Iaşi; Lenuţa V. Nenovici, Craiova; Fani Goldştein, Galaţi; Rox P. Gheorghiu, Huşi.

Premiul a fost căştigat prin tragere la sorţ de D. Gheorghe Doicescu, Fălticeni. Indată ce ne veţi trimite adresa veţi primi volumul căştigat: „Marea Fresca a Athenului."